

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΖΩΗ! ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ!

“Οσοι παρηκολούθησαν την παραμονή της 4ης Αυγούστου την εσπερινήν μεγαλειώδη παρέλασιν των 35.000 Φαλαγγιτών και Φαλαγγισσών των Αθηνών και των Επαρχιών προ του Εθνικού Κυβερνήτου και Πρώτου Φαλαγγίτου της Χώρας κ. Ιωάννου Μεταξά ήσθάνθησαν θαυμάσια το αίσθημα της εθνικής υπερηφανείας να πλημμυρίζη τας ψυχάς των.

“Οσοι ητύχησαν να παρακολουθήσουν την μεγαλοπρεπή εκείνην παρέλασιν επί ευκαιρία της Β' έπετείου της Ιστορικής δια την Ελλάδα 4ης Αυγούστου δεν ήμπορε παρά να εκαμάρωσαν την αλκιμον και σφριγώσαν Έλληνικήν Νεολαίαν.

Οι νέοι και αι νέαι, που παρήλασαν ενώπιον του Αρχηγού υπό τας σημαίας της Εθνικής Οργάνωσης της Νεολαίας κατέδειξαν πανηγυρικός εις τον Αρχηγόν και τον Λαόν, ότι η αναγεννωμένη Ελλάδα ήμπορεί πλέον να στηρίζη το μέλλον και το μεγαλείον της εις τας Ελληνικάς νειάτας, τα όποια υπό την πνοήν του Εθνικού Κυβερνήτου βαδίζουν με σταθερόν βήμα εις την οδόν της Εθνικής αναδιοργανώσεως.

Μεταξύ Ιλισσού και Ακροπόλεως, τα σύμβολα του αιώνιου αρχαίου ελληνικού πνεύματος και της τέχνης, παρήλασαν 35.000 Έλληνοπούλα, εκπροσωπούντα ολόκληρον την δύναμιν της Εθνικής Οργάνωσης της Νεολαίας, η όποια ανέρχεται σήμερα εις 300.000 ένθουσιώδη μέλη, που θα αποτελέσουν την μεγάλην αύριον του Έθνους και τας βάσεις του Γ' Ελληνικού πολιτισμού.

“Οσοι είδον την παραμονήν της 4ης Αυγούστου τον Αρχηγόν να παρακολουθή την παρελαύνουσαν Νεολαίαν με θλέμμα γεμάτο αγάπη και πατριωτικόν ένδιαφέρον, διέκριναν να φωτίζεται το πρόσωπό του από μια λάμψη θαυμάσιας ικανοποιήσεως και χαράς, γιατί έβλεπε τη Νεολαία του να βαδίζει εις την μεγάλην λεωφόρον των εθνικών ιδεωδών και πεποωμένων, που της χάραξε. Διέκριναν ακόμη τον μεγάλο πατριώτην, που έσωσε την Ελλάδα από την καταστροφην και των ανθρώπων να παρακολουθήσαν πατέρας με άπείραντη αγάπη τα παιδιά του.

“Αλλά δια να αίσθανθη κανείς τη μεγάλη αυτή χαρά, που γέμισε την ψυχή του Αρχηγού πρέπει να μη λησμονή το παρελθόν και την πρό της 4ης Αυγούστου του 1936 θλιβεράν εικόνα του Κράτους και της Νεολαίας.

“Ας αφήσωμεν λοιπόν δι' όλιγον την μεγαλειώδη παρέλασιν με τα θούρια και

τους παιάνας, ως επιστρέψωμεν εις το πρόσφατον παρελθόν και ως ένθυμηθώμεν... Διότι δια να εκτιμήσωμεν την αξίαν του συντελουμένου υπό του Κράτους της 4ης Αυγούστου δημιουργικού έργου πρέπει να ένθυμηθώμεν και να ζήσωμεν δι' όλιγον την εικόνα του παρελθόντος...

★

Μετα τα άλλαλλάλληλα ατυχήματα, τα όποια υπέστη η Ελλάς κατά την τελευταίαν είκοσαετίαν, έφερετο χάρις εις τους θύνοντας τας τύχας της προς τον όλεθρον. Η Μικρασιατική καταστροφή με τας μη έπουλωθείσας εισετι πληγάς της, η έπακολουθήσασα δευτέρα διαμάχη του Λαού περί τα κόμματα και το πολίτευμα, οι τυφελισμοί, τα προαξιοκήματα, η σωρεία των κινημάτων, η άνησυχία και άμφιβολία δια την αύριον, τα άχαλίνωτα πάθη και τα έθνοκτόνα μίσση έδηλητηνίσαν ανθρώπους και συνειδήσεις εις την άμοιον αυτήν

χώραν, η όποια δεν ένγνώρισε μέχρι πρό διετίας ούτε μιας στιγμής γαλήνην. Και από τον σάλον αυτόν και την τρικυμίαν το Έλληνικόν σκάφος έφερετο άκυβέρνητον πλέον προς το ναυάγιον και την τελείαν καταστροφήν. Οι πρό της 4ης Αυγούστου του 1936 μήνες εύρον την Ελλάδα έρείπιον, έτοιμην να παραδοθή εις τα μίσθαρνα όργανα της Μόσχας, ενώ τα υπό νεκροφάνειαν μίσση και πάθη έλαβον και πάλιν - βοηθούντος και του Τύπου - νέαν ζώήν... Οι Έλληνες ήσαν και πάλιν πανέτοιμοι να άλληλοεξοντωθούν εις την έπερχομένην θύελλαν. Ο Κομμουνισμός θριαμβευτής θα έσάρωνε τα πάντα και μοιραίως το Έλληνικόν Έθνος θα διεγράφετο από τον χάρτην.

Την δωδεκάτην όμως ώραν ο Θεός έλυπήθη την Ελλάδα, η όποια τόσα δεινά και πικρήν έδοκίμασεν επί 20 δλόκληρα έτη, συνεπεία του Έθνικού διχασμού...

Και εύρέθη την δωδεκάτην

ώραν ένας άνθρωπος, ένας πραγματικός Έλλην, ένας άγνός πατριώτης, δια να σταματήσει την Ελλάδα από τον κατήφορον του όλεθρου. Εύρέθη ο Ιωάννης Μεταξάς, ο όποιος με την βοήθειαν του Θεού και τη επινεύσει της Α. Μ. του συμφιλίου του Βασιλέως έφώνασε την δωδεκάτην ώραν προς τον Έλληνικόν Λαόν:

«Φθάνει πιά, Έλληνικέ Λαέ, Άρκετά έδοκιμάσθης επί είκοσιν δλόκληρα έτη. Άρκετά υπέφερες και επλήρωσες... ιδεολογίας κομμάτων και αρχηγών. Είνε ανάγκη σήμερα να άνανήψης και να σωθής από το θάραθρον, που σου έτοιμάζουν οι καταστροφείς της εθνικής ύποστάσεώς σου.

“Ας φροντίσωμεν μαζί τώρα δια την ήσυχίαν μας. “Ας φροντίσωμεν δια το σπιτικό μας, το όποιον επί τόσα χρόνια έγκατελείψαμεν εις την τύχην του. “Ας κυττάξωμεν δια την πρόοδον και το μέλλον της Ελλάδος. “Ας αφή-

σωμεν κόμματα και παρατάξεις και λησμονούντες το κακόν παρελθόν, ως σφίξωμεν τας χείρας μας τιμώς δια να μη είνε αύριον άργά. “Ας εργασθώμεν, Έλληνικέ Λαέ, δια το καλόν της κοινής πατρίδος. “Ας περιφρουρήσωμεν τας ψυχάς της Έλληνικής Νεολαίας από το δηλητήριο, που κατέστρεψε τας ιδικάς μας. “Ας επίζητήσωμεν την γαλήνην, διότι μακρά ήτο η τρικυμία και βαρείαι αι συνέπειαι και αι πληγαι τας όποιας άφθικε».

Η φωνή αυτή του Αρχηγού εύρεν άμέσως θαυμάτην απήχυσιν εις την ψυχήν του δοκιμασθέντος Έλληνικού Λαού και την δωδεκάτην ώραν άνέννησεν...

“Ανέτειλε λοιπόν ζωογόνο - χωρίς να την μολύνη ούτε μία σταγών αίματος - η 4η Αυγούστου του 1936 και επνευσε άπ' άκρου εις άκρον πνοή εθνικής αναδιοργανώσεως και νέας ζωής εις την αιώνιαν Ελλάδα. Η κυανόλευκος έστήθη και πάλιν ύψηλά και αι ψυχαι έγέμισαν από την εθνικήν φλόγα, που έφώτιζε πάντοτε από αρχαιοτάτων χρόνων την ιεράν αυτήν γωνίαν της γής.

★

“Αλλά το φάσμα αυτό του παρελθόντος, το όποιον ήλθε να επισκιάση προς στιγμήν και να υπενθυμίση τα δεινά, την τρικυμίαν και τα πάθη, διελύθη ως έφιάλης κακού ονείρου πρό της σημερινής πραγματικότητος.

“Ιδού και πάλιν ο Έθνικός Κυβερνήτης παρακολουθών από την εξέδραν του την ήνωμένην Έλληνικήν Νεολαίαν παρελαύνουσαν κάτω από τας σημαίας της Ε. Ο. Ν. και τον διπλούν άπαστράπτοντα Μινωϊκόν πέλεκυν, το αιώνιον σύμβολον της ισχύος και του μεγαλείου του Γ' Έλληνικού πολιτισμού και της Νεολαίας.

Και ενώ αι πυκναί φάλαγγες της Νεολαίας παρήλαυνον με τα θούρια και τους παιάνας, ο Αρχηγός και ο στοργικός πατέρας άκούστηκε να λέγη με τη φωνή της ψυχής του σε κάθε Φαλαγγίτη και Φαλαγγίσσασα: «ΕΜΠΡΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΖΩΗ! ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ!»

Μ. Χ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθυντής «Νεολαίας» και Γραφείου Τύπου Γεν. Γραμματείας της Ε. Ο. Ν.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΡΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΜΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΓ. ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 1-7684

ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-85

36000

Η Ε.Ο.Ν. ΑΠΟΤΙΟΥΣΑ ΦΟΡΟΝ ΤΙΜΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΦΑΝΗ

“Ο Κυβ. Επίτροπος της Ε.Ο.Ν. κ. Αλέξ. Κανελλόπουλος, καταθέτων στέφανον εις το Μνημείον του άγνώστου Στρατιώτου έκ μέρους της Εθνικής Οργάνωσης Νεολαίας.

Ο ναυτικός συνεργάτης του «Ημερησίου Τηλεγράφου» του Λονδίνου παρέχει ενδιαφέροντες πληροφορίες περί του νέου θωρηκτού της Γερμανίας, το οποίο εδράζεται ή σέρνεται το «Αντιβασιλικό» της Οθωμανίας Κα Χόρτο. Το πρώτον τούτο γερμανικό θωρηκτόν ειναι έκτοιστοι 35.000 τόννων, έναυπηγήθη δέ κατά τούτοτον τόπον, δηλούται εις τους έπισημους γερμανικούς κύλους, ώστε ειναι αδύνατον να θυβισθί. Καί εάν προσκομίσω επί νόσους και εάν ταυπιλλοή και εάν ύποστη ισχυρότατον δομολογικόν ώστε να γεμισθί ύδωρ της θαλάσσης το θωρηκτόν χάρις εις τα ειδικώς κατασκευασθέντα στεγανά διαμερίσματα, ειναι αδύνατον να θυβισθί. Η ταχύτης του θωρηκτού ειναι τριάντα κόμβοι την ώρα, ο δέ όπλοισμός του αποτελείται από 8 τηλεβόλα 15 ιντσών, εις τα όποια προστίθενται 12 τηλεβόλα των 5 ιντσών και 16 αντιαεροπορικά τηλεβόλα.

Ο ΠΙΚΑΡ ΘΑ ΑΝΕΛΘΗ ΕΙΣ ΥΨΟΣ 30.000 ΜΕΤΡΩΝ

Ο καθηγητής Πικάρ, παραθερίων εις την Έλβετιαν, έδηλωσεν εις δημοσιογράφους ότι εντός των σκεδίων του δια την κατόνησιν με έλευθέρων «θωροσφαιραν» εις τόν ύψαινον, έχει περατώσει και την μελέτην μιας νέας ανόδοις του εις την στατόσφαιραν εις ύψος 30 χιλιάδων μέτρων. «Πάντως» - ειπεν ο καθηγητής Πικάρ - δέν έδωκεν μεγάλο ενδιαφέρον εις την προσπάθειαν να φθίσωμεν διαρκώς θνήσκοντα δει» αεροστάτιον. Τούτωντων διαδέχεται τελείως την δυνατότητα των διαπληνικών ταξιδίων δια δολφίνων, αί όποια θα δέχονται κατά την εκκίνωσιν άδραν δι' έκρήξεις 400 τόννων εξαερικών υλίων! Τούτοις όμως έφευρεσι δέν ειναι το παρόντος, άλλα το άκρότερον μέλλοντος.

Η ΔΙΑΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Συμφώνως προς τας τελευταίας στατιστικάς τας όποιας εξέδωκε το άμεριο γινόν του Έμπορίου της Ουάσιγκτον εις κάθε 48 πρόσωπα εις όλόκληρον τον κόσμον. Οι δημοσιευθέντες αριθμοί, δείκνυνται ότι άπαύχουν πολλά εκατομμύρια αυτοκινήτων εις τόν κόσμον. Έξ αυτών 30.000.000 δηλ. 81% επί του παγκοσμίου συνόλου εις άμερικανικά. Πλην τών Ηνωμένων Πολιτειών, ή σημερινή άναλογία ειναι εν αστόκνητον άνω 137 πρόσωπα. Εις τας Ηνωμένας Πολιτείας άναλογεί εν αστόκνητον εις 4 1/2 πρόσωπα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΑΛΕΞΙΒΡΟΧΟΝ

Έκτολμήθη από ήμερών εις δημοπρασίαν εν Λονδίνο ή πρώτη διβερέλλα που έχρησιμοποίηθη εις την Άγγλιαν. Την ειζε φέρει εις τόν Λονδινον κατά τόν 18ον αιώνα κάποιος Ίωνας Χανγουάι, ο όποιος επί 30 ήτη υπέστη άγρογύστους τας ερωτήσεις και τούς γελώτας τών διαδοτών. Σήμερον, εις γνωστόν, ή διβερέλλα αποτελεί, κατά την δοξαίον τούλάχιστον περίοδον το άσφαριστόν εξάρτημα κάθε Άγγλου ζέντιλεμαν.

ΓΑΤΕΣ ΜΕ ΚΟΥΛΟΥΝΙΑ...

Τό κοινοτικόν συμβούλιον της άγγλικής πολιτικής Σταβέλεθ θα άποτελίσαι ή από εύθρους ανθρώπους ή από μορφήν του φιλοζών Άγιου Φαυλιανού της Άσίτης. Κατόιν άποφασίσαι του όλης οι γάτες της πολιτικής πρέπει να φέρον εις τόν λαόν... ένα κουδούνισμα. Καί τούτο, διότι, οι γάτες του Σταβέλεθ άγαπών φαίνεται έξαιρετικά τα πουλιά και έχουν την ικανότητα να τα κινήουν στον αέρα. Με ένα κουδούνισμα εις τόν λαόν κάθε γάτα τα πουλιά θα κελιδον εν άσφαλει εις τα δένδρα του Σταβέλεθ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ

Αι φαλαγγίτσας μας κατά την συ γένετρωσιν του Πεδίου του 'Αρεως.

Η 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

«Παππούσαν», λέει ο μικρός Πάτροκλος, «εάν ποίη κανένα γεγονός της ζωής σου ένα γράμμα τόν πρόβλημα, παρ'ότι μάς έδωκε ή Κα Κρίνιαν»! «Άχ! Πούδαν μου» πώς μου ήθελε σ'αυτό που μόλις μου τό ειπες. Νομίζεις ότι ήταν παραγγελία. Πά! Πά! Νά και αυτή ή εικόνα, να και εκείνη. «Άχ! Πώς θυμήθηκα και αυτήν την λεπτομέρεια, Πάτροκλε, ελα να σ'α διηγηθώ».

Ο Πάτροκλος κώχθη νοσταλγός μαρμαρά στα γόνατα του Παππού και άκούει με δρόνιζοντα μάτια.

—Λοιπόν, παιδά μου, δέν θυμάμαι καλά πόσο χρονών ήμουνα, δώδεκα, δεκατριών. Α! θυμήθηκα. Έκ'ανα προγγήνισι να δώσω εξετάσεις στο Γυμνάσιον, Μπάρκς ο Αδύοντος. Τί προνομισμαίεις είχαν δια τα σπύτα!... Δέν καταλάβαινα γιατί την άλλη μέρα στην προγγήνισι μου, παντού άκούγονταν συζητήσεις. Ρότσην ένα συμπαθή μου τί ειναι και εκείνος μου έλεγε: «Δέν έβρισκε, δέν πληρούσε ή 4η Αδύοντος!» Τόρα καταλάβα, ελπία εκείνη την ώρα από μέσα μου. Σέ τσάσσερες μέρες δέ έχ'όταν ή σπουδαία μας έθνική εορτή. Για να καταλάβης πόσο σπουδαία ήσαν δά στην έξηγησή.

Ένα όλογο το λέγαμε Έλλάδα. «Ε-τόν το είχανε γράψει τα πλούσια άφεντικά του. Τώρα... καλά-καλά και αυτό ειζε ξεχάσει το όνομά μου. Δέν το θυμάταν τόρα σχεδόν κανένας. Δέν τό έπαυε κανείς να το προσατεύσει. Από τό πρωί έως το βράδυ έτεχε μέσα σέ έρμηνείας και δρόμους για να βρη την τήχη του. Δέν εβρισκε το καμώριο καθόλου χορταράκι για να γελάση την πείνα του. Όλο παρ'ότι δοντά συναντούσε μαρμαρά του και πεινασμένοι λίκτοι με έξαγριωμένα πρόσωπα και κομμάτια δόντια του έκτείνοντο. Αυτό έτεχε, όσο μαρμαράσε, «Όταν γένοις πίσω του να δη, έδλεπε πώς, μόλις άπεμαρμόνοντο, πάλι το έ-πλησίαζαν. Δέν πρόφτανε μία στιγμή να τούς δη από μακριά, να τους πάλι δίπλα του. Όταν πάλι έβλεπε, τή εβαρνούοντοσαν οι λίκτοι και έζευγαν, έ-πεφτε χέμο κατασπασμένο. Ποτέ δέν εβρισκε ξεκούρασι. Ο ήλιος, ενώ έ-βγαίνει χαρούμενος και γελαστός πίσω από τό ψηλό δονού, μόλις έδλεπε το δυστυχισμένο όλογο, το λυπόταν. Τό βράδυ δλέποντάς το ή σελήνη τόσο μελαγχολικά τό κούταζε με ένα μειλίχια πονετικό και δάκρυα κούπου... κάπου. Τά άσπερώνα το έβλεπαν και προσπαθούσαν να τό δώσουν κάποια παρηγοριά με τό λιγοστό τους φως. Αλλά από μέσα μου δέν έβλεπε μαύρα. Μία μέρα όμως ειζε την τήχη να τό δη ένας πολύ μεγάλος και καλός δονήγος, ο Ίωνας Μεταξάς. Έγβαλε το χρονομετρημένο μαντίλι του, τού ακούχον τον ήδρωτα, τό ξεκούρασε, τό πίστε και τού χάιδεψε τό κεφάλι. Μετά τού έπιασε τό ήντα και τό έστρεψε σ'ένα πλατύ δρόμο, όπου έδωκεν σέ μία άπαιτη πεδιάδα. Έκει τό όλογο έδωκε τας τας. Ο ήλιος έλαμπε. Τό όλογο έτερε έπάνω στο πρόσωπό. Τά λουλούδια μοσχοβολούσαν. Έξ'ανα δρόμους έμπρός σέ μία σημαία. Την πήρε ο κ. Μεταξάς και τό χέρι του τή σπρώκε πολλή ψηλά. Τά δρόμα την φουτούσε, και αυτή κινάιζε χαρούμενα, όσο ήξευρε, ότι την δαστούσε δέ δονήγος της Έλλάδος. Καί τα πούλκινα με την πύληναις τούς φωνή τραγουδούσαν: «Δέν θα ξεχάσουμε ποτέ την 4ην... τού... Αδ... γού... σού...».

Λοιπόν, παιδά μου, γι' αυτήν την γιορτή έτοιμαζόντοσαν όλοι. Ήταν παρ'ότι και ή μητέρα μου με πήρε να πάμε κάτω στην Άθήνα να πάρουμε τόν πατέρα μου. Τί προνομισμαίεις! Όίς οι διτρίνες έγραφαν: «Ζήτω ή 4η Αδύοντος». «Ζήτω ο Ί. Μεταξάς. Τοιχοκόλληματά!!! Δέν τα θυμάμαι καλά. Ήταν για τό Ύπουργείον Προνοίας... Έργασίας. Α! θυμήθηκα λέγει. Ήταν δύο φίλοι και ο ένας έλεγε: «Μη κουράζεσαι να ειρής έργασια, δέ σοι ειρήν το Ύπουργείον Έργασίας». Ήταν μία νοσοκόμα, και έ-δενε την πληγή ενός έργαίου, αλλά δέν θυμάμαι τί έγραφε από κάτω. Κά-ποια μητέρα και ένα παιδί έβλεπαν τόν πατέρα του φορημένο με φωνή. «Ε-τός άνδρας έλεγε σέ μία γυναίκα: «Μη φοβάσαι γυναίκα μου τόν Ύπουργείο Έργασίας δά βρω τό δίσπο μου. Καί τό σπουδαίτερον ήταν τό μάτι τού Μεταξά να μάς έλάλει όλος. Θα έλεγε και άλλα πολλά, αλλά δέν τα θυμάμαι. Ο-ποιο γυρονοήσας, παντού ήταν φαταγός γυμνά. Η χαρά δασύει. Τό Πανεπιστήμιον έλαμπε. Η Έκκλησία τού Άγιου Γεωργίου ήταν κατάφορη. Καί πάνω στο δονού με μεγάλα φωτεινά γράμματα έγραφε: «Η Αδύοντος». Όσοι τό διαβάζαν έλεγαν: Τί γιορτευτική φράσις! Καθ'Ες προχωρούσε το κρού είδαμε την Νεολαία. Έμπρός τ' άγόρι τό καθένας τούς με την σημαία σ'αυτόν περφόσαν, γογγύα προχωρούσαν. Καί από πίσω τα κορίτσια με όθια ταυ τούς άκολουθούσαν για να πάνε να χαρτίσουν με εύλάβεια τόν Ί. Μεταξά. Όταν κατεβήκαμε στο Κονιάς, σέ κάθε σπύτα μου ειζε ραβδίσκος, άναγνίζοντας ο ήνος της 4ης Αδύοντος. Έγώ με σκυμένο τό κεφάλι έλεγα από μέσα μου: Άλήθεια, τί καλό μάς έκανε αυτός ο άνθρώπος. Την άλλη μέρα, έπειδή ο πατέρας μου από τα μεσάνυχτα άρρώστους βαριά, δέν πήγαμε στην τελετή. Αμολώντας όμως τόν άέτι μου σ'όν ούρανό έναν ταξιδιώτη, δ.ε.θ. θά έβλεπα, εν κατέβαινα, δηλ. ταξιδία έργασίας, τόν Βαγδών, τόν Διάδοχο με την γυναίκα του, τόν κ. Μεταξά, στρατεύσεις κ.λ.π. Ο άέρας μου φαίνεται σάν να κόνιζε με φθόση σ'όν ούρανό, ενώ ή γαλά-

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ

Ο Έλληνοτουρκικός πόλεμος τού 1922 έδρίσκετο εις τό τέλος του. Ο Έλληνικός στρατός ήτ-τηθείς υπέστη πολλές συμφορές. Έν τούτοις δέν άπηλπίσθη και ήτοιμάζετο προς νέαν έπίθεσιν. Η έπομένη ειχεν ώρισθί ώς ήμέ-ρα έπίθεσεως. Έδωθη λοιπόν εις όλους τούς στρατιώτας άδεια όλίγων ώρών. Πράγματι άπεμαρμόνον ήσαν οι στρατιώται άρκετά από τό στρατόπεδον, κουρασμένοι ά-πό τούς συνεχείς αγώνες και έξηγν ήλθιμένοι ήθικώς από τας νύκτας τών έχθρών.

Όταν έφθασεν ή ώρα της έπι-στροφής τών στρατιωτών, αί σάλπιγγες έσήμαναν προσκλητήριον. Ο λοχαγός τού 1ου λόχου δά έ-κ'ανεν αὐτοπροσώπως έπίθεσιν, πλόν, όταν έφθασε κατακουρα-σμένος και ασθμαίνων ένας στρα-τιώτης. Ο λοχαγός ένόμισεν, ό-τι ο στρατιώτης άδισφόρησε και άργησε έπίτηδες, έπειδή δέ έρε-φε και μία άόριστον αντίπαδει-α κατ' αυτόν, έσήκωσε τό μα-στιγιον άργισμένως και τόν έκτό-πρε.

—Κόριε λοχαγέ, έτόλμησε να ειπή ο άτυχής στρατιώτης, ήμιον εις τόν κ. Ταγματάρχη.

Ο λοχαγός δέν έκώτασε με βλοσυρό βλέμμα και τόν διέταξε να σταθί στή γραμμή.

Ο Ταγματάρχης, άντιληφθείς την σιγήν μετά την έπίθεσιν, εκάλεσεν ιδιαιτέρως τόν λοχαγόν και τόν επέλεξε δριμύτητα. «Από τότε ή αντίπαδεια τού λο-χαγού δια τόν άτυχίον στρατιώτην μετέβληθη εις δανόσημον μυσος. Την έπομένη ή έπίθεσις έξετε-λέσθη, άλλ' άπέτυχε και έξηγν-κόσθησαν πάλιν να έπιτρέψουν εις τας θέσεις των με μεγάλην άπειρίαν.

Πέρασαν άρκετά ήμέρες. Ο λοχαγός εν τώ μεταξύ προήχθη εις Ταγματάρχην και κατά τήχην ειζε εις τό τάγμα του τόν στρα-τιώτην, τόν όποιον έμίσειε θανά-σιμα.

Τό τάγμα διατέθηγν την έπομήν να κόμην έπίθεσιν κατά τών άπαιτών Τούρκων. Η έπίθεσις έγινεν, άλλα εις μάτην. Όλοι οι ήρωοί και αί θυσίαι άπέ-βησαν άκαρποι. Όταν έπείθησαν εις τας θέσεις των εις, δ-τι έκτός τών στρατιωτών, οι ό-ποιοι είχαν φουεθί ήρωικά μα-χόμενοι, έλειπε και ο ταγματάρ-χης.

Τότε ένας λοχαγός ειπεν εις τούς όλίγους στρατιώτας που εί-χαν άπομείνει: —Παιδιά, ποιάς θέλει να πάην τό ανεύρεσιν του ταγματάρχου μας;

Κανείς δέν άπήντησεν. Όλοι έκούσαν τα κεφάλια των, δεί-χνοντας κατ' αυτόν τόν τρόπον, ότι δέν ειχε κανείς διάθεσι δι' άναζητήσεως.

Έπικολούθησε σιγή όλίγων λε-πτών της ώρας. Έξ'αφ'να ένας στρατιώτης έσηκώθη και έπροχώ-πισε προς τό μέρος του λοχαγού. Τό πρόσωπόν του έφερον ήχη ό-περκοποσέως. Τά μάτια του έ-δεικνυν διην την κορούσιν του σώματος. Έστόθην προσοχή και με φωνή σταθερά ειπε: —Έγώ δά πάω, κόριε λοχαγέ, γέ.

Έν τώ μεταξύ ειχε νυκτώσει. Έπείρε ένας ήλεκτρικό φανάλ και ήρχισε να ψάχνη παντού με κά-ποιαν έλπίδα, ότι δά τόν εβρισκε. Ήναπτε από καιρού εις καιρόν τόν φανάλ του και έρριπτε τας δάκρυα του. Έπειδή ο πατέρας μου από τα μεσάνυχτα άρρώστους βαριά, δέν πήγαμε στην τελετή. Αμολώντας όμως τόν άέτι μου σ'όν ούρανό έναν ταξιδιώτη, δ.ε.θ. θά έβλεπα, εν κατέβαινα, δηλ. ταξιδία έργασίας, τόν Βαγδών, τόν Διάδοχο με την γυναίκα του, τόν κ. Μεταξά, στρατεύσεις κ.λ.π. Ο άέρας μου φαίνεται σάν να κόνιζε με φθόση σ'όν ούρανό, ενώ ή γαλά-

—ΖΗΤΩ Η 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ. Άθήνα 5-8-38. ΕΡΗΝ ΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤ. Διμοτικού

ΤΕΤΑΡΤΗ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ 2 ΕΤΟΣ Α'. ΑΡ. ΦΥΛ. 30-31

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 1938 - ΓΡΑΦΕΙΑ : ΠΑΤΗΣΙΩΝ 9-ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 52.642

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΠΙΣΣΗΤΗΡΙΑ: ΣΤΟΑ ΠΑΠΟΥ 8 ΤΗΛ. 25.861

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Η Ε.Ο.Ν. ΚΑΙ Η 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Η συμμετοχή της Έθνικής Όρ-γανώσεως της Νεολαίας εις τόν έορτασμόν της 2ας έκτεσις της 4ης Αδύοντος προέδωκεν ίδιαν τέραν αήλην και πατριωτικήν πνοήν εις τόν παλλαϊκόν πανηγυ-ρισμόν της μεγάλης αυτής δια τόν Έλληναμόν ήμέρας. Τά άπαντα-χού της χώρας τμήματα της Ε.Ο.Ν. μετέχον ένθουσιωδώς τού έορτασμού της 4ης Αδύοντος, καταδείξαντα ανά τό Πανελλήνιον ότι τό Νέον Κράτος δύναται να στηρίξη τας έλπίδας του εις την Έλληνικήν Νεολαίαν, ήτις άτά ά-ποτέλεσθον τόν στυλοβάτην τού έ-θνικού μεγαλείου. Κατά την έορ-τήν της 4ης Αδύοντος έδόθη ή εκκαρία εις τόν Έλληναμόν Λαόν να εκτίμησθί τόν έθνικόν έργον της Νεολαίας, ο δέ Άρχηγός και Πρώτος Φαλαγγίτης της χώρας, άπ'όθεν τά αίσθηματα όλοκλήρου τού Έθνους, άπηύθυνε διαταγάς εύσερεσκίας προς τούς σχηματι-σμούς της Ε.Ο.Ν., αί όποια άπε-τέλεσαν δικαίαν άναγνώρισιν τού συντελουμένου ύπ' αυτής πατριω-τικού έργου.

ΑΙ ΔΟΡΕΑΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ο κ. Αντώνιος Ζερβός, κάτοικος Πειραιώς, διέθεσε τό ποσόν των 5.000 δραχμών υπέρ της Έθνικής Όργανώ-σεως της Νεολαίας. Έπίσης διέθεσεν υπέρ της Ε.Ο.Ν. δραχμάς 1000 ο κ. Χρήστος Βλάσσης, εις νήμιον Λαυρί-ας Σερπείας. Τέλος, ο Γενικός Ταμίας της Α.Χ.Ε.Π.Α. κ. Ιωάννης Δέ-βης, Ύπατος Άρχηγός της εν Άμε-ρική όργανώσεως «Υίοι του Περιστέ-ρου», έθεσε τό ποσόν των 30.000 δραχμών δι' άγοράν σκολών φαλαγγί-των τού χορίου Άνώνυμα - Αμερι-καίνος. Αί άνωτέρω όπείς της Έθ-νικής Όργανώσεως της Νεολαίας δό-ραει άποτέλεσθον σφαή άπόδειξις, ότι ή Έλληνική Κοινωνία, άραολοιούσε με άγάπην, ένδοξισμόν και στοργήν τό έργον της Ε.Ο.Ν., τό όποιον θεωρεί καθήκον να ένισχύη.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΙΣ ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ ΚΑΙ ΛΑΜΙΑΝ

Εις τό προσεχές φύλλον θα δη-μοσιευθί πλήρης περιγραφή της τελευταίας μεταβάσεως τού Άρ-χηγού εις Άτάλαντην και Λαμία.

Η ΑΝΕΜΟΠΟΡΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΟΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Την παρελθούσαν Παρασκευήν έλη-ξεν ή πρώτη άνεμοπορική κατασκήνω-σις της Έθνικής Όργανώσεως της Νεολαίας παρά τόν Πύργον της Βασι-λίσσης. Κατά την εκπομπήν διαρκούν-της ός μετασχημάτισεν αυτής φαλαγγίται έξαπαθείσθαι τόν θεωρητικόν, δ-σον και πρακτικόν δια σειράς άσκή-σεων ίσοροπίας, κατωλοθήσεων, άλμά-των ως και πτήσεων μικράς άποστά-σεως. Η περαιτέρω εκπαίδευσις τών άς άνω φαλαγγιτών άνεμοπόρων ως και ή έναεσις της εκπαίδευσως νέων στελεχών δά συνεχισθί άνελλιπώς δι' έξοδωδιασιν συγκεντρώσεων δια την θεωρητικήν διδασκαλίαν και την πρα-κτικήν εκπαίδευσιν τούτων υπό ειδι-κούς εκπαιδευτών. Συγχρόνως φαλαγγί-ται δά φουόντες τό συνεγείον της άνεμοπορικής ομάδος της Ε.Ο.Ν.

ΔΙΑΤΑΓΗ

Προς άπαντα τά συμμετασχόντα της παρελάσεως της 4ης Αδύοντος τμήματα εκφράζω την άκραν εύσερεσκίαν μου.

Η τάξις με την όποιαν παρήλασαν, τό βάδισμα, ή πειθαρχία και ή άντοχή τών τμημάτων ύπ'ήρσαν άπολύτως ίκανοποιητικά, πείθοντα ότι ή Όργάνωσις βαδίζει σταθερά προς την όλο-κλήρωσιν της μεγάλης Έθνικής άποστολής της.

Είμαι βέβαιος ότι πάντες, Βαθμοφόροι και καί Φαλαγγίται, θα συνεχίσωσι με τόν αστόν ζήλον και ένδοξισμόν έργασίμενοι, ώστε να έπιτευχώσιν έντός μικρού χρόνου άκόμη ίκανο-ποιητικώτερα άποτελέσματα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. Ι Μ Ε Τ Α Ξ Α Ξ

ΔΙΑΤΑΓΗ

Προς τούς διευθυντάς τών Γραφείων της Γενικής Γραμματείας και τούς διευθυντάς Υπ'η-ρεσιών εκφράζω την άκραν εύσερεσκίαν μου, δια τόν ζήλον με τόν όποιον όδοι εξέτελεσαν ίκανοποιητικώτατά τους άνατεθείσας άυτοίς έντολάς.

Όμοίως εκφράζω την εύσερεσκίαν μου και προς άπαντας τούς λοιπούς παρά τη Γεν. Γραμ-ματεία Βαθμοφόρους και Φαλαγγίταις δια τόν έπιειχθέντα παρ' αυτών ζήλον.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. Ι Μ Ε Τ Α Ξ Α Ξ

ΔΙΑΤΑΓΗ

Προς τόν διευθυντήν και άπαντας τούς Ιατρούς της Ύγειονομικής Ύπηρεσίας της Ε.Ο.Ν. εκφράζω την άκραν εύσερεσκίαν μου δια την άρίστην όργάνωσιν και λειτουργίαν της Ύπηρε-σεως διακομίας και περιβάσεως τών άσθ ένών Φαλαγγιτών, ήτις παρ' τας παρουσιασθεί-σας δυσχερείας κατορθώσθι να λειτουργήσθι ίκανοποιητικώτατα, χωρίς εις τόν ζήλον και την άφοσίωσιν ήν όδοι επέδειξαν εν τη έκτέλεσι της άποστολής αυτών έντολάς.

Όμοίως εκφράζω την άκραν εύσερεσκίαν μου και εις άπαντας τούς λοιπούς Βαθμοφόρους, φαλαγγίταις και φαλαγγίτισσας της Ύγειονομικής Ύπηρεσίας δια τόν ζήλον και την άφοσίω-σιν μεθ' ής εργάσθησαν δια την λειτουργίαν τού Ύγειονομικού Κέντρου και της Ύπηρεσίας δι-ακομίας άσθενών καθ' όλην την διάρκειαν της εν Άθήναις συγκεντρώσεως τών Έπαρχια-ών τμημάτων δια τόν Έορτασμόν της 4ης Αδύοντος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. Ι Μ Ε Τ Α Ξ Α Ξ

ΔΙΑΤΑΓΗ

Προς τόν διευθυντήν και άπαντας τούς Ιατρούς της Ύγειονομικής Ύπηρεσίας της Ε.Ο.Ν. εκφράζω την άκραν εύσερεσκίαν μου δια την άρίστην όργάνωσιν και λειτουργίαν της Ύπηρε-σεως διακομίας και περιβάσεως τών άσθ ένών Φαλαγγιτών, ήτις παρ' τας παρουσιασθεί-σας δυσχερείας κατορθώσθι να λειτουργήσθι ίκανοποιητικώτατα, χωρίς εις τόν ζήλον και την άφοσίωσιν ήν όδοι επέδειξαν εν τη έκτέλεσι της άποστολής αυτών έντολάς.

Όμοίως εκφράζω την άκραν εύσερεσκίαν μου και εις άπαντας τούς λοιπούς Βαθμοφόρους, φαλαγγίταις και φαλαγγίτισσας της Ύγειονομικής Ύπηρεσίας δια τόν ζήλον και την άφοσίω-σιν μεθ' ής εργάσθησαν δια την λειτουργίαν τού Ύγειονομικού Κέντρου και της Ύπηρεσίας δι-ακομίας άσθενών καθ' όλην την διάρκειαν της εν Άθήναις συγκεντρώσεως τών Έπαρχια-ών τμημάτων δια τόν Έορτασμόν της 4ης Αδύοντος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. Ι Μ Ε Τ Α Ξ Α Ξ

ΔΙΑΤΑΓΗ

Προς τόν διευθυντήν και άπαντας τούς Ιατρούς της Ύγειονομικής Ύπηρεσίας της Ε.Ο.Ν. εκφράζω την άκραν εύσερεσκίαν μου δια την άρίστην όργάνωσιν και λειτουργίαν της Ύπηρε-σεως διακομίας και περιβάσεως τών άσθ ένών Φαλαγγιτών, ήτις παρ' τας παρουσιασθεί-σας δυσχερείας κατορθώσθι να λειτουργήσθι ίκανοποιητικώτατα, χωρίς εις τόν ζήλον και την άφοσίωσιν ήν όδοι επέδειξαν εν τη έκτέλεσι της άποστολής αυτών έντολάς.

Όμοίως εκφράζω την άκραν εύσερεσκίαν μου και εις άπαντας τούς λοιπούς Βαθμοφόρους, φαλαγγίταις και φαλαγγίτισσας της Ύγειονομικής Ύπηρεσίας δια τόν ζήλον και την άφοσίω-σιν μεθ' ής εργάσθησαν δια την λειτουργίαν τού Ύγειονομικού Κέντρου και της Ύπηρεσίας δι-ακομίας άσθενών καθ' όλην την διάρκειαν της εν Άθήναις συγκεντρώσεως τών Έπαρχια-ών τμημάτων δια τόν Έορτασμόν της 4ης Αδύοντος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. Ι Μ Ε Τ Α Ξ Α Ξ

ΔΙΑΤΑΓΗ

Προς τόν διευθυντήν και άπαντας τούς Ιατρούς της Ύγειονομικής Ύπηρεσίας της Ε.Ο.Ν. εκφράζω την άκραν εύσερεσκίαν μου δια την άρίστην όργάνωσιν και λειτουργίαν της Ύπηρε-σεως διακομίας και περιβάσεως τών άσθ ένών Φαλαγγιτών, ήτις παρ' τας παρουσιασθεί-σας δυσχερείας κατορθώσθι να λειτουργήσθι ίκανοποιητικώτατα, χωρίς εις τόν ζήλον και την άφοσίωσιν ήν όδοι επέδειξαν εν τη έκτέλεσι της άποστολής αυτών έντολάς.

Όμοίως εκφράζω την άκραν εύσερεσκίαν μου και εις άπαντας τούς λοιπούς Βαθμοφόρους, φαλαγγίταις και φαλαγγίτισσας της Ύγειονομικής Ύπηρεσίας δια τόν ζήλον και την άφοσίω-σιν μεθ' ής εργάσθησαν δια την λειτουργίαν τού Ύγειονομικού Κέντρου και της Ύπηρεσίας δι-ακομίας άσθενών καθ' όλην την διάρκειαν της εν Άθήναις συγκεντρώσεως τών Έπαρχια-ών τμημάτων δια τόν Έορτασμόν της 4ης Αδύοντος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. Ι Μ Ε Τ Α Ξ Α Ξ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΙΣ ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ

Απειρον πλήθος καί 2000 φαλαγγίται Λοκρίδος έπεδέρχονταν τόν Έθνικόν τάβαν τόν εις Άτάλαντην. Μετά τόν βαρυσήμαντον λόγον τού Προέδρου Ξά, έπικολούθησε παρέλασις τών φαλαγγιτών, καθ' ήν έθαυμάσθη τό άρε-φάνισμα αυτών. (Ο λόγος τού κ. Προβουλευτού δά δημοσι-ευθί εις τό προσεχές).

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Έσωτερικού Έτησις Δρ. 100 Εξέμ. » 60 Έξωτερικού Έτησις & 1 Ήρ

Αί συνδρομαί και πάσα τά χρη-ματικά έμβόρηματα έδόν τ' άπο-σταλλάνται προς τό περιοδικόν «Η ΝΕΟΛΑΙΑ»

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

Προς άπαντας τούς συμμετασχόντας εις τόν εν Άθήναις έορτασμόν της 4ης Αδύοντος σχηματισμούς της Ε.Ο.Ν.

«Προς άπαντας τούς συμμετασχόν-τας εις τόν εν Άθήναις έορτασμόν της 4ης Αδύοντος, εκφράζω την άκραν μου εύσερεσκίαν δια την τάξιν, την πειθαρχίαν, τό παρτίσιμον, τό φρόνη-μα και την άντοχήν που έπείδειξαν καθ' όλας άνεξερεύσεως τας συγκεντρώ-σεις, παρελάσεις και παρετάξεις, εις άς έλαβόν μέρος» έπαινώ δέ τούς έπ' κεφαλής Βαθμοφόρους των.

«Συγχάριζω άπαντας άνεξερεύσεως τούς μετ' άταπ'αργήσεως και άσπασ-σηματικώτατος άδούκω έργασθέντας εις τήν Ύγειονομικήν Ύπηρεσίαν της Ε.Ο.Ν.

«Συγχάριζω άπαντας τούς Βαθμοφό-ρους, Φαλαγγίτας και Φαλαγγίτισσας τούς άσπασθέντας εις τας ύπηρεσίας τας σχετικές με την ένταύθα άφ'ήν, παρ'ότι και άναχώρησιν τών άντι-προσώπων, έργασθέντας μετ' άσπ'αργήσεως.

«Συγχάριζω άπάσας τάς έατελικάς ύπηρεσίας αίνων μετ' άναπαύσεως ζήλου και ένθουσιασμού ειργάσθαισιν έπιτυγέστατα, δια την πλήρη παρα-σκήν και έντέλεσιν τού προγράμ-ματός, όμοίως δέ και τα τμήματα έναινα, άπαν μετ' άταπ'αργήσεως συντελέσαν-τας τήν ός άνω έργασίαν. Πάντων τών εν λόγω έκπαιδευσις σημείωσιν λειτουργή-σθι καί άμείβη.

«Μετά δυνάστην ίκανοποιήσεως δι-ακρίσεως την πρόδον, ήτις συνετέλε-σθη εν τη Όργάνωσιν, την δυνάστην άφοσίωσιν τών μελών προς την Όρ-γάνωσιν και την άταπ'αργήσιν μεθ' ής εργάσθησαν υπέρ αυτής. Επ' δέ την δυνάστην έκτίθεσιν την όποιαν επί-πλέον τών μελών άσκει ή τά πάντα κινούσα Πύλη τού Άρχηγού.

«Επ' της όλης καταβληθείσης προ-σπάθης, ή Όργάνωσις άνεδείχθη να κήρει καταπληρωμένην μίαν είσοδα ση-μαντικήν νήσιν, άποτέλεσθαι σταθμόν εν τη ζωή της Όργάνώσεως και όμηγ-τήριον νέων εξορμήσεων προς άνατέ-ρας σφαίρας ένεργείας, συμφώνως προς την ύψηλήν άποστολήν της Ε.Ο.Ν. ως φορέας άσθενών και άγόνων της 4ης Αδύοντος και της Έλληνικής Πατρίδος.

«Έχω δυνάστην την πεποίθησιν ότι άπαντες άντιλαμβανόμεθα ότι πά-σα άνέλιξις και έπιτυχία ανανεώσεως, βουνοερας έπ' άπορροήσεως και εδδ-νός και όστορησθαι προς μέγιστον ά-νίκη προσπαθείαν την όποιαν ούδαμώς έπικρίβωλο δά θα καταβάλουν άπαξέ-σπαστες άνεξερεύσεως, ίνα ή Ε.Ο.Ν. έπ' ταπεινωθί εις την άποστολήν της, εις τας προνομίας τού Άρχηγού και τού Έθνους. Έχω την βεβαιότητα ότι πάντες θα καταβάλουν πάσας τας δι-νάμεις τών προς τούτο.

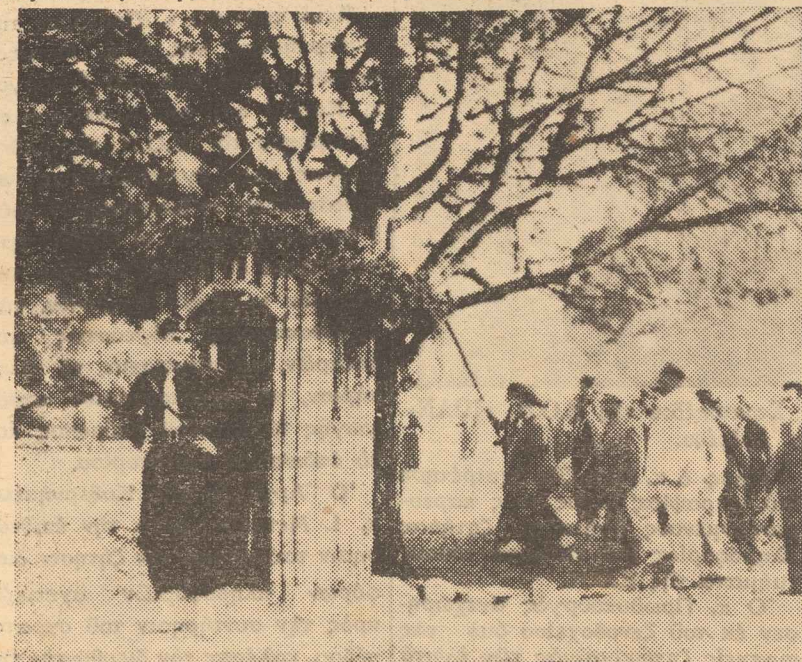
των στοιχείων εκείνων, τα οποία θα καταστήσουν τους νέους και τους νέες ικανούς να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα της ζωής.

Πρόεδρος μετά της κ. Μεταξά α-βά καταστήσαν τους νέους και τους νέες ικανούς να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα της ζωής.

Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξάς φωτογραφούμενος μετά διή-δους φιλανθρωπικών εις το Πρότυπον ν Στρατιωτικόν της Ε.Ο.Ν., παρὰ τὸν Ζούμπερ.

Από της πρώτης της 5ης Αύ-γουστου ήρσαν άναχωρούτα ά-τιμολογικά και σιδηροδρομικά άστυράν πειθαρχία, άπαράγλυ-τον ήρσαν τών όρων καθάριστη-τος και όγιεινής και έκόνισε την

Τό φυλάκιον τού Προτύπου Στρατιωτικόν της Ε.Ο.Ν. εις Ζούμπερ.

ανάγκη όπωσ ά στρατιωτικοί άπο-τέλουν μόνον τών κάθε έργασί-αν πού μέλλει να τούς έξυπηρε-τήσθ. «Μόνον οι αὐτοήμεροι τού-μενοι άνθρωποι, έκόνισαν ό κ. Προ-βουργός, είνε ικανοί να έπιτύ-χουν εις τήν ζωήν». Άκολούθως έ-γένετο ή έπαορις της σημιαίας τού στρατιωτικού, ένθ οι παρατεταγ-μενοι φολαγγίται έβαλλον τών

Ο Άρχηγός μετά τού Κυβ. Έπαρθε τού της Ε.Ο.Ν. κατά τά έγκαίνια τού Προτύπου Στρατιωτικόν τής Νεολαίας εις Ζούμπερ.

χουν εις τήν ζωήν. Άκολούθως έ-γένετο ή έπαορις της σημιαίας τού στρατιωτικού, ένθ οι παρατεταγ-μενοι φολαγγίται έβαλλον τών

Η ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΑΠΟΦΕΥΣΙΝ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΥ ΕΩΡΤΑΣΕ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΤΗΣ 4ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 3 Αύγουστου. Η 2α έπέτειος τού εορτασμού της 4ης Αύγουστου ήρσαν ήμψα ένός πραγματικού συναγερμού της Ε. Ο. Ν. Θεσσαλονίκης, ήτις έξεδή-λωσε παντοιοτρόπως τά αίσθημα-τά της πρὸς τὸν λαοφιλή Βασιλέα μας καί τὸν Έθνικὸν Κυβερνήτην κ. Ίωάννη Μεταξά.

Τά οίκηματα τών διαφόρων μο-νάδων της Ε. Ο. Ν. ήσαν διακε-κοσμημένα πανηγυρικῶς με δά-φνας, σημιαίας και εικόνας της Α. Μ. τού Βασιλέως και τού Έ-θνικοῦ μας Κυβερνήτου. Τό άπό-γευμα τμήματα της Ε. Ο. Ν. έ-στεψαν τās προτάμους τού Άειμνή-στου τού Ξενοδοχείου «Μάξεστικ» Α', Ναυάρχου Βότση ός και τὸ Μνημείον τού Αγνώστου Στρατι-ωτῶ, όπου και παρέμειναν τιμη-ταί φρουράι μέχρι της 21ης ώ-ρας. Τήν έσπέραν ό Περιφέρεια

τάς Διοικήτης Θεσσαλονίκης κ. Κόκκαλης ώμίλησεν άπό τού ξέθ-στου τού Ξενοδοχείου «Μάξεστικ» ένόντων 10 περίπου χιλιάδων ά-κροάτων, ότίνες έξηκολοκραύα-σαν ύπέρ της Α. Μ. τού Βασιλέως και τού Έθνικοῦ Κυβερνήτου. Ά-πό τήν νύκτα της παραμονής έφα-ταγωγήθησαν τά κτίρια τών φα-λάγγων καί της Περιφερειακής Διοικήσεως.

Τήν 4ην Αύγουστου ή συμμετο-χή της Νεολαίας εις τών έορτα-σμών προσέδωκεν ιδιαίτεραν αί-γλην εις αὐτόν.

Τήν 10ην πρωΐνην άκριβῶς έγένε-το δοξολογία εις τὸν Ναόν της Άγίας Σοφίας. Έκτερεύσεν της όδοῦ 4ης Αύγουστου, της άγού-σης πρὸς τήν πόλιν τού Ναού, ή-σαν παρατεταγμένα τμήματα φα-λαγγιτών και φολαγγιτιστών. Τήν 10 1/2 ώραν εισηλθεν έντός τού Ναού ό Περιφερειακός Διοική-της κ. Άλ. Κόκκαλης μετά τών ΑΕ)κῶν Έπιτελῶν τών. Μετά τὸν πέρασ της δοξολογίας έλαβε χώ-ραν ή παρέλασις της Έθνικής Νε-ολαίας πρὸ τού Στρατιωτῶ κ. Καβράκος καί τών λοιπῶν έπισή-μων, τού Περιφερειακοῦ Διοική-του κ. Κόκκαλη, Περιφ. Δ/ρίας Τμήματος Θηλέων Δίδας Σεφά-νου κ. ά.

Πρώτα παρήλασαν με έπί κεφα-λή τήν Μουσικήν τού Δήμου τά τμήματα της 113 Φάλαγγος Θηλέ-ων ύπὸ τῶς έπαινεσίας και ζη-τωκραυγῆς τού πλήθους, εισητο α) Φάλαγγες Α. 138 (Μαθητική) Α. 133, Α. 134 (Σιδηρά Φάλαγγ) Α. 135 και Α. 136 ός και ή Μη-χανοκίνητος Φάλαγγ.

Τό πλήθος κατενευοσάσθη εκ της μεγαλειόδους παρελάσεως και άπεθέσσε κυριολεκτικῶς τούς φολαγγίτας διά τὸ άρρενω-πὸν παράστημα καί τὸ αφογόν βά-διομά τών. Μετά τὸ τέλος της παρελάσεως ό Στρατηγός κ. Κα-βράκος (Γεν. Έπόπτης της Ε. Ο. Ν.) συνεγράψε θερμῶς τὸν Περιφε-ρειάκὸν Διοικήτην καί τὸ Τμήμα-τος Θηλέων Δίδας Σεφάνου.

ΟΙ Α' ΕΤΗΣΙΟΙ ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ Α-ΓΩΝΕΣ ΤΑ «ΤΕΤΑΡΤΑΥΓΟΥ-ΣΤΕΙΑ»

Διά πρώτην φοράν χθές ή ΈΛ-ληνική Νεολαία παρουσιάσθη εις τὸν άθλητικόν στίβον ένιαία και άδιδάσματος χωρίς τούς συνήθεις σωματικαίους άναγωνισμούς και τās εστέλεις φιλοδοξίας. ΟΙ έσρηφοί πού ήγωνίσθησαν χθές εις τά «Α' Τεταρταυγούστα» μετέ-χουν διά πρώτην ίσως φοράν εις άθλητικῶς άγῶνας. Ηγωνίσθη-σαν διά τήν νίκην καί διά τὸν κό-τινόν της, ήγωνίσθησαν περισσό-τερον όριας διά τὰ όηγλά έθνικά μας ιδεώδη καί διά τὰ λαμπρό-νουν τών εορτασμών της έπέτειος της άπελευθερώσεως της χώρας μας άπό τὸν καταστροφικόν κομ-ματισμόν. Διά τὸν λόγον αὐτόν

ακριβῶς σύμψας ό λαός της Θε-σσαλονίκης περιέβαλε τούς άγῶ-νας με πρωτοφανή συμπάθειαν και έσπευσε να τούς παρακολου-θήσθ εις πυκνὰς μάζας.

Στάς 5 1/2 μ. κατέφθασαν εις τὸ Γυμναστήριον τού Γ' Σ. Στρατοῦ οί Στρατηγός Δ) της Γ' Σ. Στρατοῦ Άντιστρ. κ. Πολίτης, Έπαιργός Γεν. Δ) της Μακεδονίας κ. Κυρίμης, ό Γεν. Γραμματεὺς της Γ. Δ. Μ. κ. Καραθόδωρος, ό Στρατηγός κ. Κ. Κατούλας, Καβρά-κος και Στριμπερ καί ό Έπιτε-λάρχης κ. Χρυσόχοῦ.

Τούς έπισήμους ύπεδέχετο ό Πε-ριφερ. Δ) της κ. Άλ. Κόκκαλης μετά τών άξιωματικῶν έπιτελῶν του και εις τήν έξέδραν τὸν έπι-σήμιον ή Περιφερ. Διοικήτρια Θη-λέων Δίς Σεφάνου.

Τήν 8'40' άκριβῶς ό Στρατηγός κ. Καβράκος μετά τών λοιπῶν έ-πισήμων έπήλυσαν τήν διοικήν στήλην έπί της όποιας έκειεν ή πυρά. Ό Στρατηγός διάταξε προ-σχήν, μεθ' ό δ' ίδιος ήναψεν έπί της φολγῆς τήν δάδα, τήν όποιαν ένεχείρισεν εις τὸν φολαγγίτην Νάκογλου, όστις τρέχων μετέδω-σε τήν φλόγα εις τὸν έπί της μι-κράς λέμβου άναμένοντα φολαγγίτην Σταματιάδην. Η λέμβος ύπὸ τὰ χειροκροτήματα και τās ζητωκραυγῆς τού πλήθους έξεκί-νησε και μετέφερε τήν δάδα εις 3 έτέρως λέμβους αὐτίνες άμένοντες εις μακρὰν άπόστασιν άπό της ά-κτής. Τό σύνθημα της άναχωρή-σεως έδωκεν ό ένδοξοσάδης Ε.Ο. Ν. Ταγματάρχης Πεζ. κ. Μανια-τάκης.

Η άκίνησις ήτο φοντασμαγο-ρική. Αί λέμβοι διήνυσαν τήν μέ-ρη της άποβάσεως της Πλατείας Έλευθερίας άπόστασιν εις 12' της ώρας.

Καθ' όλην τήν διαδρομήν αί φέ-ρουνται τās δάδας λέμβοι έγένον-το άντικείμενα εκδηλώσεως ύπὸ τού κατά μήκος της λεωφόρου Νίκης συγκεντρωμένου πλήθους με όρσανομήκειες ζητωκραυγῆς.

—Ζήτη ή Νεολαία μας! —Ζήτη ή 4η Αύγουστου! —Ζήτη ό Βασιλέας μας!

Τό θέσμιον έπί της άποβάσεως της Πλατείας Άριστοτέλους ήτο μεγαλοπρεπές. Έμπροσθεν τού-της καί εις βάθος 100 μ. πρὸς τήν θάλασσαν είχαν παραταχθί-λέμβοι φωτισμένοι, κατάρμεστοι πλήθους. Κατά μήκος δέ της προκυμιαίας τήν τάξιν έτήρουν φολαγγίται ύπὸ τὸν φολαγγάρ-χην κ. Νάστον.

Τήν 9 μ. άκριβῶς έτερεύτι-σαν έν μέσῳ θριαμβευτικῶν εκ-δηλώσεων τού πλήθους πρώτη ή λέμβος της Α. 133 Φάλαγγος με κυβερνήτην τὸν κ. Κολαίτην, ό-στις μετέδωκε τὸ φῶς εις τὸν φα-λαγγίτην Μιχαηλίδην. Άπό τὸν σημείον τούτου ή φλόγ δια 23 φολαγγιτών μετεφέρθη εις Έπτα πύργιον καί ό τελευταίος φολαγγί-της Σπανοπούλου ήναψε τὸν σωμαδικὸν πυρῶν, ένθ συγχρόνως έρίπτοντο 4 κανονιστοί και έκαίοντο διάφορα πυροτεχνήματα.

Τήν 10ην ώραν εις τήν πλατεία-ν Άριστοτέλους έγιναν ώραιά έορ-ταί. Έπικολούθησαν έθνικὸν χο-ροί καί τέλος τήν 12ην μεταμοσ-νίκτον ώραν έγένετο κατά μή-κος της λεωφόρου Νίκης ή λαμ-παυερή παρέλασις της Ε.Ο.Ν. εις ήν με-τέσχον περί τās 6'000 φολαγγί-ται καί 1.000 φολαγγιστοί.

Η ΛΑΜΠΑΔΗΑΡΟΜΙΑ

Από της 8ης έσπερινῆς, ό πρὸ

Η 4Η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΕΩΡΤΑΣΘΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΩΣ ΑΠΟ ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΙΟΝ

Η 4η Αύγουστου εορτάσθη ύπὸ τού Χιακοῦ Λαοῦ με πρωτοφανή έν-θουσιασμόν. Άπό τών πρώτων όι σελιγκταί και τιμητισταί της Ε.Ο.Ν. ήσαν παρταχθί κατ' αντίζυγια διά τήν άπόστασιν τών κεκατισμένων τιμών κατὰ τήν πρώτον λαμπρόν έσπέραν. Εις τήν άραιάν ταύτην έορτην παρί-στατο ό Γεν. Έπόπτης της Ε.Ο. Ν. Στρατηγός κ. Καβράκος, ό Δι-οικήτης τού 5000 Συντάγματος Πεζικού Συν)χης κ. Τσάγκος, ό Περιφερ. Διοικήτης κ. Άλ. Κόκ-καλης μετά τών άξιωματικῶν Έ-πιτελῶν του καί ή Περιφερ. Διοι-κήτρια Θηλέων Δίς Σεφάνου.

Εις τήν άπό τού μνημείου άπέ-χουσαν περί τὰ 50 μ. άποβάσαν άνέμενε μικρά λέμβος με έρτην τὸν φολαγγίτην Σταματιάδην.

Τήν 8'40' άκριβῶς ό Στρατηγός κ. Καβράκος μετά τών λοιπῶν έ-πισήμων έπήλυσαν τήν διοικήν στήλην έπί της όποιας έκειεν ή πυρά. Ό Στρατηγός διάταξε προ-σχήν, μεθ' ό δ' ίδιος ήναψεν έπί της φολγῆς τήν δάδα, τήν όποιαν ένεχείρισεν εις τὸν φολαγγίτην Νάκογλου, όστις τρέχων μετέδω-σε τήν φλόγα εις τὸν έπί της μι-κράς λέμβου άναμένοντα φολαγγίτην Σταματιάδην. Η λέμβος ύπὸ τὰ χειροκροτήματα και τās ζητωκραυγῆς τού πλήθους έξεκί-νησε και μετέφερε τήν δάδα εις 3 έτέρως λέμβους αὐτίνες άμένοντες εις μακρὰν άπόστασιν άπό της ά-κτής. Τό σύνθημα της άναχωρή-σεως έδωκεν ό ένδοξοσάδης Ε.Ο. Ν. Ταγματάρχης Πεζ. κ. Μανια-τάκης.

Η άκίνησις ήτο φοντασμαγο-ρική. Αί λέμβοι διήνυσαν τήν μέ-ρη της άποβάσεως της Πλατείας Έλευθερίας άπόστασιν εις 12' της ώρας.

Καθ' όλην τήν διαδρομήν αί φέ-ρουνται τās δάδας λέμβοι έγένον-το άντικείμενα εκδηλώσεως ύπὸ τού κατά μήκος της λεωφόρου Νίκης συγκεντρωμένου πλήθους με όρσανομήκειες ζητωκραυγῆς.

—Ζήτη ή Νεολαία μας! —Ζήτη ή 4η Αύγουστου! —Ζήτη ό Βασιλέας μας!

Τό θέσμιον έπί της άποβάσεως της Πλατείας Άριστοτέλους ήτο μεγαλοπρεπές. Έμπροσθεν τού-της καί εις βάθος 100 μ. πρὸς τήν θάλασσαν είχαν παραταχθί-λέμβοι φωτισμένοι, κατάρμεστοι πλήθους. Κατά μήκος δέ της προκυμιαίας τήν τάξιν έτήρουν φολαγγίται ύπὸ τὸν φολαγγάρ-χην κ. Νάστον.

Τήν 9 μ. άκριβῶς έτερεύτι-σαν έν μέσῳ θριαμβευτικῶν εκ-δηλώσεων τού πλήθους πρώτη ή λέμβος της Α. 133 Φάλαγγος με κυβερνήτην τὸν κ. Κολαίτην, ό-στις μετέδωκε τὸ φῶς εις τὸν φα-λαγγίτην Μιχαηλίδην. Άπό τὸν σημείον τούτου ή φλόγ δια 23 φολαγγιτών μετεφέρθη εις Έπτα πύργιον καί ό τελευταίος φολαγγί-της Σπανοπούλου ήναψε τὸν σωμαδικὸν πυρῶν, ένθ συγχρόνως έρίπτοντο 4 κανονιστοί και έκαίοντο διάφορα πυροτεχνήματα.

Τήν 10ην ώραν εις τήν πλατεία-ν Άριστοτέλους έγιναν ώραιά έορ-ταί. Έπικολούθησαν έθνικὸν χο-ροί καί τέλος τήν 12ην μεταμοσ-νίκτον ώραν έγένετο κατά μή-κος της λεωφόρου Νίκης ή λαμ-παυερή παρέλασις της Ε.Ο.Ν. εις ήν με-τέσχον περί τās 6'000 φολαγγί-ται καί 1.000 φολαγγιστοί.

Η ΛΑΜΠΑΔΗΑΡΟΜΙΑ

Από της 8ης έσπερινῆς, ό πρὸ

ακριβῶς διά τὰ πατριωτικά του αίσθηματα έξεδήλωσε διά τὸν πατρι-ωτικὸν εορτασμόν τήν ένθουσιασ-τήν και τήν άφοσίον τού πρὸς τούς φυσικούς άρχηγούς της Χώρας μας τὸν Σεπτὸν Βασιλέα καί τὸν Έθνικὸν Κυβερνήτην, ότίνες δια τήν λαμπρὰς χειρονομίας, έώσαν τήν Έλλάδα άπό θεοαῶν καταστρο-φῆν εις τήν όποιαν έφύετο άπό τὸν τότε θινόντων καί έδημιούργη-σαν τὸν τρίτον Έλληνικὸν πολιτι-σμόν.

Τό Ζαγόρι άπ' άκρου εις άκρον έπαυγίστηκε τήν 4ην Αύγουστον. Δέν έμεινε χωριόσάδην πού να μη έκδηλώσθ τήν ένθουσιασμόν τού και τήν άφοσίον τὸν εις τούς λυ-τρικάς τού Έθνους.

Εις τὸν Έλαφότοπον άπό ήμερῶν καταρτίσθη εορταστικὴ έπιτροπή άπολοκουμενὴ εκ τῶν κ. Π. Βλα-σσό Προδρόμ Κωνσταντῶ, Άλέξ. Βασιλιανίδου, Ίωάν. Μισοῦ, Κ. Κράλλου καί λοχίτου ΕΟΝ Κον-

σταντίνου Κικοπούλου, ήτις θα έ-πρόντιζε διά τήν άργίασιν της τε-λετής.

Ές άλλου δ' ένταθά λόγους, της ΕΟΝ άπό καιροῦ προητοιμάζετο. Ην συμβάλη και οὗτος εις τήν τε-λετήν.

Τά πάντα προητοιμάσθησαν, κα-τηρήσθη τὸ πρόγραμμα της τελε-τής και ώρίσθη τελετάρχης ό κ. Κωνσταντίνος Κράλλος δημοδιδά-σκαλος.

Τήν 9.30' πρωΐνην έγένετο μετά

τροί τὸν λόγον και παρακαλεί-πάτας όπως ήτρίσουν τάξιν καί εύ-κοσίμως άρμόζουσιν σε πραγματι-κά Έλληνοπαιδα.

Περὸν 10ην π.μ. άπας ό λό-γος με τήν σημιαίαν αὐτῶν, τιμήμα φουτανελλοφόρων και τμήμα θη-λέων με τοπικάς ένδομιασίας κατη-θύθησαν εις τήν κεντρικὴν εκκλη-σίαν.

Ρίγη έέρως συγκινήσεως και ά-κρατήτου ένθουσιασμοῦ διέτρεχον τάς καρδιάς πάντων τών κατοίκων, ένθ ός πάσαν στιγμήν όρσανομή-κεις ύμνον τού Ζητωκραυγῆς καί ά-κράτητα ήκούοντο χειροκροτήματα κατὰ τήν διέλευσιν τού τμήματος της ΕΟΝ εκ της κεντρικής πλατεί-ας.

Εις τήν δοξολογίαν παρέστησαν α) Κωνσταντῆ, εκκλησιαστικά και Σχολικά άρχαί, αντιπροσωπεία τού Σπαθίου Άσφαργέλαν, πάν-τες οι κάτοικοι τού χωρίου καί τι-νες παρατυχόντες έξένοι.

Μετά τήν δοξολογίαν ό διευθυν-τής τού Σχολείου κ. Ίωάννης Μί-σιος ώμίλησε διά μακρῶν περὶ της ένθουσιώδους μεταβολῆς της 4ης Αύγουστου.

Ακολούθως έψάλη ύπὸ τού λό-γου ΕΟΝ Έλαφτοποῦ και της ά-κτής ό θῆς ό Έθνικός Ύμνος.

Περὸν 11.30 π.μ. ό λόγος Ε. Ο. Ν. Έλαφτοποῦ και ή διὰς θη-λέων με έπί κεφαλῆς τὸν διαδρόμ-χην της στρατιωτικής προπαίδευσ-εως τού λόγου κ. Φρίζον Χρόνην πα-ρήλασε πρὸ τών άρχῶν της Κοινῆ-τήτος.

Τό άπόγευμα και περὸν 3ην μ.μ. εν τή κεντρικῇ πλατείᾳ τού χω-ρίου ήρσαν ό χορός της συνοδείας έγχαρίων άργίων.

Περὸν 8.30 μ.μ. έγένετο λαμ-παυερή ύπὸ τού λόγου της Ε.Ο. Ν. όστις καθ' όλην τήν διαδρομήν εκ τών κεντρικότερων όδων έβαλε διάφορα έθνικά άσηματα.

Τήν 10ην μεταμοσνικῶν εν έπι-σκήν ύπὸ τού λόγου της Ε.Ο. Ν. τὸ δρώμα «Χορὸς τού Ζαλόγγου», εις σκήν διακοσμημένην καλλι-τεχνικῶτα. Έλαβον μέρος εις αὐ-τὸ οι κάτωθι φολαγγίται και σκα-πανεταί:

Γ. Σολωμός, Γ. Κικιόπουλος, Θ. Βεούδας, Δ. Κρεμμυδάρης, Α. Βλαστός, Κ. Βλαστός, Ι. Καραλής, Γ. Οκο-νάκης, Α. Τσούνητες.

Εις τὸν χορόν έλαβον μέρος α) διδασκ. Γ. Σολωμός, Φ. Καραπούζης, Α. Καραπούζης καί Εδφρ. Άνδρό-νικος.

Μετά τὸ πέρασ τού δρώματος άνε-γνώσθη ή ήμερσία διαταγή τού λό-γου της ΕΟΝ Έλαφτοποῦ.

ΦΡΙΞΟΣ ΧΡΟΝΗΣ

ΕΙΣ ΒΟΛΙΒΙΝΑ - ΚΑΛΑΒΡΥ-ΤΩΝ

ΒΟΛΙΒΙΝΑ - ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Αύγουστος. Άπό τὸν πόλιν ήμῶν

ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΑΓΕΙΡΑ - ΣΤΡΑ-ΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΑΓΕΙΡΑ - ΣΤΡΑ-ΤΩΝ

ήσουν εις τὰ ζείδωρα νόματα τών άραιών Έλληνικῶν ιδανικῶν και να τούς έμπατίσουν με τὰ κηρύχ-ματα τών σε λουτρά έξαγνισμοῦ.

Προκισμένοι και οι δύο με άνα-ράμυλλον, γραντιόδη θέλησαν και έ-πιμονήν, ός άθλητοί τού Γένους δία σκαλοῖ, άγωνιστοί ιδεολογικής δρά-σεως, κατάρθισαν, προσφέροντες έ-αυτοῖς μεγαλειόδην παραδειγματικά ζωντανείας καί πίστεις, εκείνος δι-δάσκων εις τὸν Νέου, ότι ή δό-μνη δέν φύεται μόνον εις τά πεδία τών μαχῶν, εκείνη στίς οικογενεια-κές σχολές, πού ίδρυσσε τὸν Στρατι-ωτῶν με τὰ όποια φερέλπιδες έ-

ήσουν εις τὰ ζείδωρα νόματα τών άραιών Έλληνικῶν ιδανικῶν και να τούς έμπατίσουν με τὰ κηρύχ-ματα τών σε λουτρά έξαγνισμοῦ.

Προκισμένοι και οι δύο με άνα-ράμυλλον, γραντιόδη θέλησαν και έ-πιμονήν, ός άθλητοί τού Γένους δία σκαλοῖ, άγωνιστοί ιδεολογικής δρά-σεως, κατάρθισαν, προσφέροντες έ-αυτοῖς μεγαλειόδην παραδειγματικά ζωντανείας καί πίστεις, εκείνος δι-δάσκων εις τὸν Νέου, ότι ή δό-μνη δέν φύεται μόνον εις τά πεδία τών μαχῶν, εκείνη στίς οικογενεια-κές σχολές, πού ίδρυσσε τὸν Στρατι-ωτῶν με τὰ όποια φερέλπιδες έ-

ήσουν εις τὰ ζείδωρα νόματα τών άραιών Έλληνικῶν ιδανικῶν και να τούς έμπατίσουν με τὰ κηρύχ-ματα τών σε λουτρά έξαγνισμοῦ.

Προκισμένοι και οι δύο με άνα-ράμυλλον, γραντιόδη θέλησαν και έ-πιμονήν, ός άθλητοί τού Γένους δία σκαλοῖ, άγωνιστοί ιδεολογικής δρά-σεως, κατάρθισαν, προσφέροντες έ-αυτοῖς μεγαλειόδην παραδειγματικά ζωντανείας καί πίστεις, εκείνος δι-δάσκων εις τὸν Νέου, ότι ή δό-μνη δέν φύεται μόνον εις τά πεδία τών μαχῶν, εκείνη στίς οικογενεια-κές σχολές, πού ίδρυσσε τὸν Στρατι-ωτῶν με τὰ όποια φερέλπιδες έ-

ήσουν εις τὰ ζείδωρα νόματα τών άραιών Έλληνικῶν ιδανικῶν και να τούς έμπατίσουν με τὰ κηρύχ-ματα τών σε λουτρά έξαγνισμοῦ.

Προκισμένοι και οι δύο με άνα-ράμυλλον, γραντιόδη θέλησαν και έ-πιμονήν, ός άθλητοί τού Γένους δία σκαλοῖ, άγωνιστοί ιδεολογικής δρά-σεως, κατάρθισαν, προσφέροντες έ-αυτοῖς μεγαλειόδην παραδειγματικά ζωντανείας καί πίστεις, εκείνος δι-δάσκων εις τὸν Νέου, ότι ή δό-μνη δέν φύεται μόνον εις τά πεδία τών μαχῶν, εκείνη στίς οικογενεια-κές σχολές, πού ίδρυσσε τὸν Στρατι-ωτῶν με τὰ όποια φερέλπιδες έ-

ήσουν εις τὰ ζείδωρα νόματα τών άραιών Έλληνικῶν ιδανικῶν και να τούς έμπατίσουν με τὰ κηρύχ-ματα τών σε λουτρά έξαγνισμοῦ.

Προκισμένοι και οι δύο με άνα-ράμυλλον, γραντιόδη θέλησαν και έ-πιμονήν, ός άθλητοί τού Γένους δία σκαλοῖ, άγωνιστοί ιδεολογικής δρά-σεως, κατάρθισαν, προσφέροντες έ-αυτοῖς μεγαλειόδην παραδειγματικά ζωντανείας καί πίστεις, εκείνος δι-δάσκων εις τὸν Νέου, ότι ή δό-μνη δέν φύεται μόνον εις τά πεδία τών μαχῶν, εκείνη στίς οικογενεια-κές σχολές, πού ίδρυσσε τὸν Στρατι-ωτῶν με τὰ όποια φερέλπιδες έ-

ήσουν εις τὰ ζείδωρα νόματα τών άραιών Έλληνικῶν ιδανικῶν και να τούς έμπατίσουν με τὰ κηρύχ-ματα τών σε λουτρά έξαγνισμοῦ.

Προκισμένοι και οι δύο με άνα-ράμυλλον, γραντιόδη θέλησαν και έ-πιμονήν, ός άθλητοί τού Γένους δία σκαλοῖ, άγωνιστοί ιδεολογικής δρά-σεως, κατάρθισαν, προσφέροντες έ-αυτοῖς μεγαλειόδην παραδειγματικά ζωντανείας καί πίστεις, εκείνος δι-δάσκων εις τὸν Νέου, ότι ή δό-μνη δέν φύεται μόνον εις τά πεδία τών μαχῶν, εκείνη στίς οικογενεια-κές σχολές, πού ίδρυσσε τὸν Στρατι-ωτῶν με τὰ όποια φερέλπιδες έ-

ήσουν εις τὰ ζείδωρα νόματα τών άραιών Έλληνικῶν ιδανικῶν και να τούς έμπατίσουν με τὰ κηρύχ-ματα τών σε λουτρά έξαγνισμοῦ.

Προκισμένοι και οι δύο με άνα-ράμυλλον, γραντιόδη θέλησαν και έ-πιμονήν, ός άθλητοί τού Γένους δία σκαλοῖ, άγωνιστοί ιδεολογικής δρά-σεως, κατάρθισαν, προσφέροντες έ-αυτοῖς μεγαλειόδην παραδειγματικά ζωντανείας καί πίστεις, εκείνος δι-δάσκων εις τὸν Νέου, ότι ή δό-μνη δέν φύεται μόνον εις τά πεδία τών μαχῶν, εκείνη στίς οικογενεια-κές σχολές, πού ίδρυσσε τὸν Στρατι-ωτῶν με τὰ όποια φερέλπιδες έ-

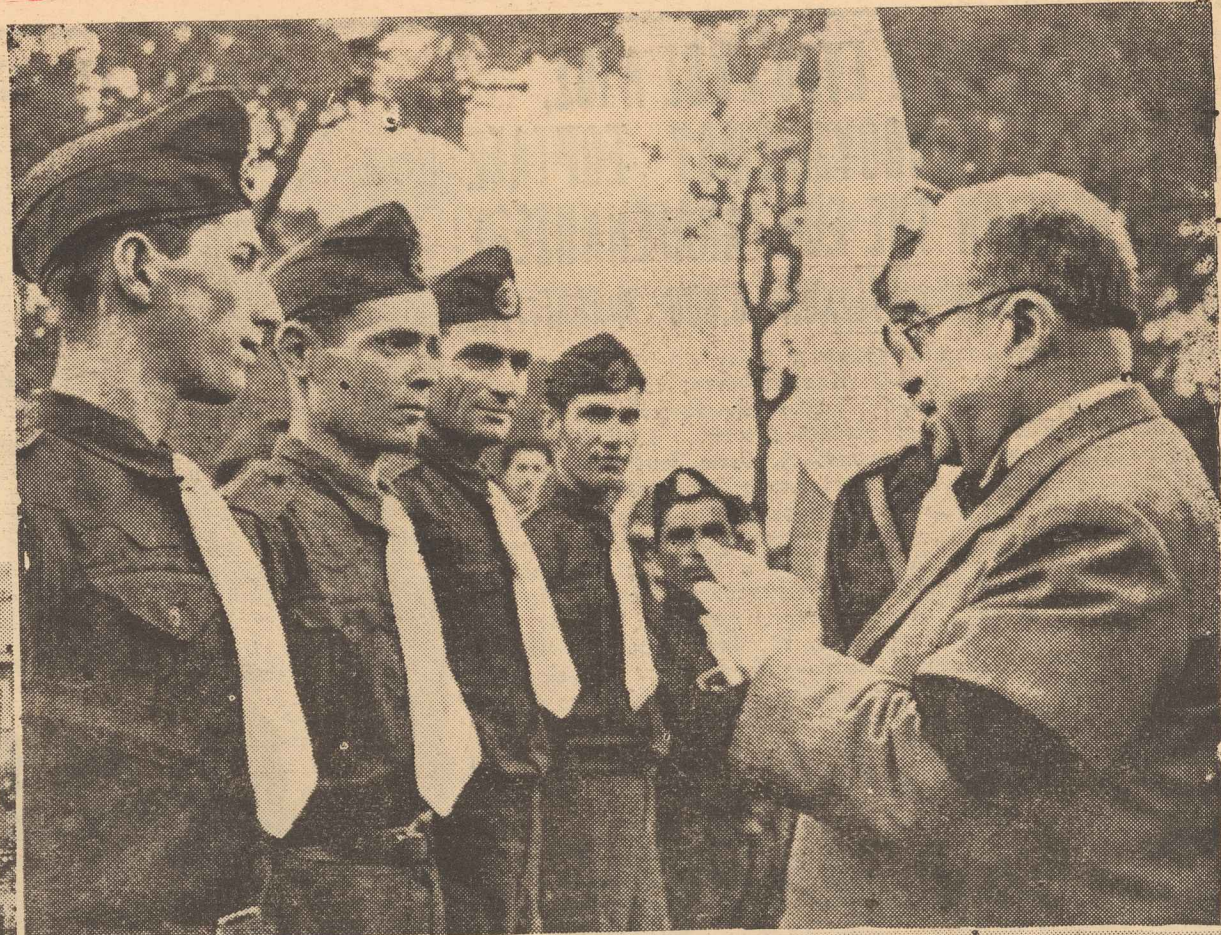
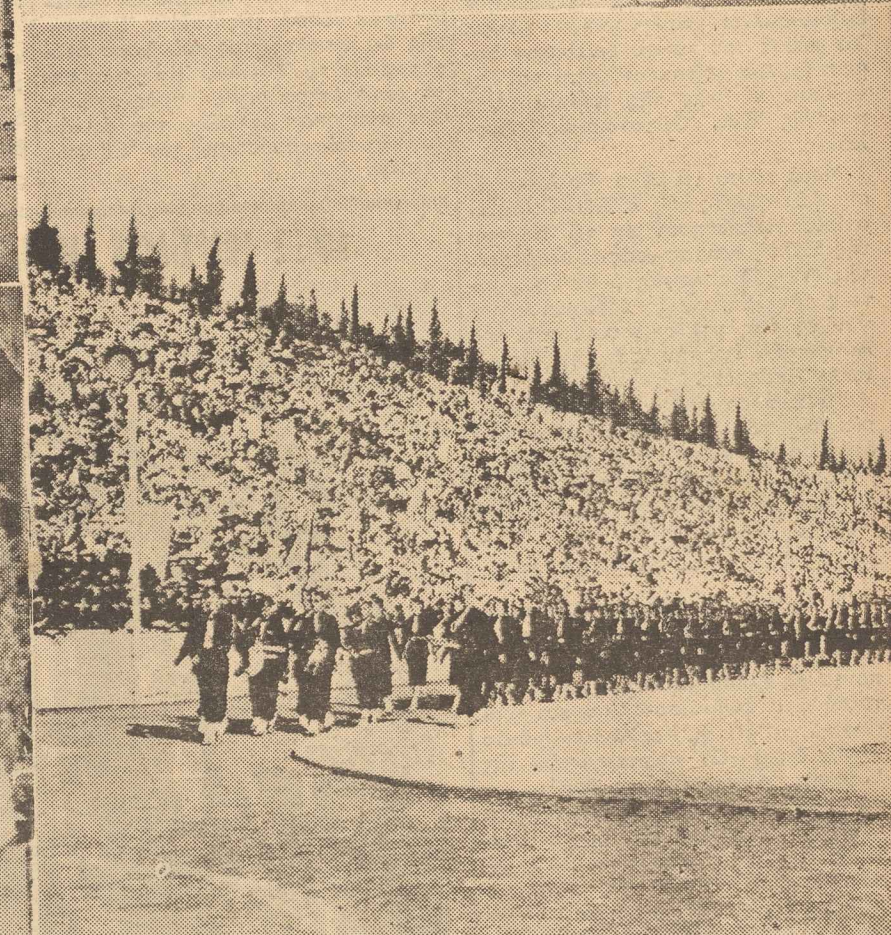
ήσουν εις τὰ ζείδωρα νόματα τών άραιών Έλληνικῶν ιδανικῶν και να τούς έμπατίσουν με τὰ κηρύχ-ματα τών σε λουτρά έξαγνισμοῦ.

Προκισμένοι και οι δύο με άνα-ράμυλλον, γραντιόδη θέλησαν και έ-πιμονήν, ός άθλητοί τού Γένους δία σκαλοῖ, άγωνιστοί ιδεολογικής δρά-σεως, κατάρθισαν, προσφέροντες έ-αυτοῖς μεγαλειόδην παραδειγματικά ζωντανείας καί πίστεις, εκείνος δι-δάσκων εις τὸν Νέου, ότι ή δό-μνη δέν φύεται μόνον εις τά πεδία τών μαχῶν, εκείνη στίς οικογενεια-κές σχολές, πού ίδρυσσε τὸν Στρατι-ωτῶν με τὰ όποια φερέλπιδες έ-

ήσουν εις τὰ ζείδωρα νόματα τών άραιών Έλληνικῶν ιδανικῶν και να τούς έμπατίσουν με τὰ κηρύχ-ματα τών σε λουτρά έξαγνισμοῦ.

Προκισμένοι και οι δύο με άνα-ράμυλλον, γραντιόδη θέλησαν και έ-πιμονήν, ός άθλητοί τού Γένους δία σκαλοῖ, άγωνιστοί ιδεολογικής δρά-σεως, κατάρθισαν, προσφέροντες έ-αυτοῖς μεγαλειόδην παραδειγματικά ζωντανείας καί πίστεις, εκείνος δι-δάσκων εις τὸν Νέου, ότι ή δό-μνη δέν φύεται μόνον εις τά πεδία τών μαχῶν, εκείνη στίς οικογενεια-κές σχολές, πού ίδρυσσε τὸν Στρατι-ωτῶν με τὰ όποια φερέλπιδες έ-

A black and white photograph showing a group of men in dark, knee-length uniforms and caps, standing in a line against a light-colored wall. They are looking towards the right. The man on the far right is standing with his back to the camera, looking towards the group.

[illegible]

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΠΥΡΓΟΥ Η ΕΠΙΒΑΝΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ 2.000 ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ, ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΩΝ, ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 4ης Αὐγούστου κατ' ἤν τῇ πόλει τοῦ Πύργου ἐορπάσθη ἡ ἐπέτειος τῆς Ἑθνικῆς ἐορτῆς, ἐλαβε χώραν, διὰ πρῶτην φοράν εἰς τὴν Ἡλεκκὴν πρωτεύουσιν αἱ πλέον μεγαλειώδεις καὶ ἐπιδητικαὶ συγκέντρωσις. Δύο χιλιάδες Φαλαγγίται Φαλαγγίτισσαι, Σκαπάναι καὶ Σκαπάνισσαι ἐν πολλῇ εἰσὶν κατακλίσαντες τὴν πλατεῖαν Βασιλέως Κωνσταντίνου ἕως ἐσπέρου τὴν ἡμέραν τῆς Ἑθνικῆς ἐορτῆς ἀφ' ἑνὸς ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ δόξαν ὅσον πιστεύει πρὸς τὴν Ε.Ο.Ν., τοὺς Ἀρχηγούς αὐτῆς καὶ τοὺς Ἡγέτας τοῦ ἔθνους.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἐκδοχὴν γενικὴν διαταγὴν τῆς Α' ὑποδι- σκίσεως Ε.Ο.Ν. Πύργου συνε- κεντρώθησαν εἰς Πύργον αἱ Σχολαί- καὶ καὶ ἐξουσιαστικὰ ὁμάδες ἀρρέ- νων καὶ θηλέων Πύργου ὡς καὶ τὰ τμήματα Α'γ. Ἰωάννου, Βυτινέ- ων, Γραντεσίων, Κατακόλων, Κορακογιώρου, Σκουρογιώρου, Λε- βοντογιώρου, Μυρτιάς, Δαστεσίων, Βυλοκέρας, Βουνάργου, Τζήγια, Κα- τακόλων, Βροχίστου, Α'γ. Γεωργίου, Μαλακασίου, Ρώμης, Κολλίου, Βαρδολιμῆ, Σαρέρι, Πλατάνου, Πελοπίου, Α'γ. Οὐμπλίας, Δαζό- λου, Λάνη, Καρατόλια καὶ Μαγού- λας, μετὰ ἐπὶ κεφαλῇ τοὺς ἐκδη- φώρους τῶν.

Ἀπαντα τὰ ἀνωτέρω τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. εἰσὶν κατατάχονται εἰς τὴν πλατεῖαν ὁριθεύσαν θέσαν τῶν. Εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας εἰς το- ποθετηθὴ ἡ μεγάλη ἐξέδρα, εἰς τὴν ἀνῆλθον οἱ Νομάρχες κ. Διαμαν- τοπούλου, οἱ Μητροπολίτες Ἡλείας κ. Ἀντωνίου, οἱ Ἀρχιεπίσκοποι Πύργου κ. Βακαλόπουλος, οἱ Διοικητὴς Χω- ροφυλακῆς κ. Παπαγιάννης, οἱ Φοροεισπράκτες Πύργου κ. Σαβάνου καὶ οἱ Διοικητὴς Ε.Ο.Ν. κ. Τσα- παλιώτης.

Περὶ τὴν ἐξέδραν κατέλαβον θέ- σεις οἱ ἀνώτεροι στρατιωτικαί, πο- λιτικαί, δικαστικαί, ἐκπαιδευτικαί καὶ ὑπάλληλοι.

Διὰ τὴν παρακολούθησιν αἱ χι- λιάδες τῶν λαῶν τὴν ἐορτὴν ὁρμη- νώσαντες ἐγκαταστάθη ἐπὶ τῆς ἐξέ- δρας μικρῶν τῶν τῆς «Τελεφερόν- κεν».

Διόκτες τοῦ σήματος τῆς ἐνάρ- ξως τῆς ἐορτῆς οἱ λογίτες Παπα- δόπου Ἀναγνώσαντες τὴν ἡ- μερησίαν διαταγὴν τοῦ Κυβερνήτου καὶ Ἐπιτρόπου κ. Κανελλοπούλου.

Τὰ πλήθη διακρίθη χειροκροτῶν καὶ ζήτωκραυγῶν.

Ἐν συνεχείᾳ οἱ Ἀρχιεπίσκοποι Πύ- ργου κ. Βακαλόπουλος προσφωνῶν τὸν Νομάρχην κ. Διαμαντοπούλου, παραβίβει εἰς αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἰδιό- τητα τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε.Ο.Ν. μεγάλῃν σημαίαν, ἣν κατα- κεινέσαν δαπάνη τοῦ. Ὁ κ. Δια- μαντοπούλος παραβίβει τὴν Σημαί- αν αὐτὸν στήσαντες εἰς τὴν λογίτην Παλαυδίου καὶ ἐνθ' ἡ φυλακμο- νικὴ ἀνακρούει τὸν Ἑθνικὸν ὕμ- νον γίνεται ἡ πρώτη ἐπαρσις τῆς Σημαίας τῆς Ἑθνικῆς Ὄργανοι- σεις.

Μετὰ τὴν ἐπαρσιν τῆς σημαίας οἱ κ. Διαμαντοπούλος ὁμιλῶν πρὸς τοὺς παρατεταμένους Φαλαγγίτας, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Σας παρέδωκα τὴν Σημαίαν, τὴν ὅποیان εἶχε τὴν Πατριωτικὴν ἐμ- πνευσίν νὰ μὴ δοθῇσιν ὁ ἀξέτιμος Ἀρχιεπίσκοπος Πύργου κ. Βακαλόπου- λος.

Κλεισάτε τὴν θάλασσαν τὴν φυ- λῆ Σας, φυλάξατε τὴν σὴν τὴν πό- λιν τὸν ἐσθλατὸν Σας. Εἶνε Ἑλ- ληνικὴ ἡ Σημαία, ποτισμένη μὲ τὸ αἷμα τῶν ἐνδόξων προγόνων μας καὶ ἀρωματισμένη μὲ τὰς δάφνας τῶν. Συμβολίζει τὰ Ἅγια τῶν Ἀ- γίων.

Ἀκούσθε δὲ λογίτες Παπαδό- πους ἀπαγγέλλει τὸν ὅρον τῆς Ε.Ο.Ν. τὸν ὅσον ἐπαναλαμβάνοντες ἀπαντα οἱ ἐρκιζόμενοι Φαλαγγίται.

Οὐ κ. Διαμαντοπούλος συνεχίζον λέγει τὰ ἑξῆς:

Φαλαγγίται, Φαλαγγίτισσαι, Σκαπάναι καὶ Σκαπάνισσαι, Ἑθνομίαν Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὁρ- κισθέντες, ὅτι θὰ κρατήσετε τὴν ἡ- μάταν ὅλην. Τὸ πιστεύω, διότι τὸ χρώμα τῆς ἔγνης γρόμης Σας, στο- λὴ καὶ ἀποστολὴ Σας.

Ἐλλῆνες πολῖται τοῦ Πύργου καὶ τῆς Ἡλείας, ἰδοὺ πόθεν ἀρχίζει τὸ ἔργον καὶ πὺς παρακαλεῖται τὸ μέλλον τῆς φυλῆς τῶν ΝΕΟΝ ΚΡΑ- ΤΟΣ.

Ἀπὸ τὰ παῖδιά μας, τὰ Ἑλλη- γόπουλοι! Ποῖος ἐξέλεον ἄλλοτε τὰ παῖδιά αὐτὰ καὶ ποῖα ἦτο ἡ ἀνο- ρία τῶν; Καὶ Σας οἱ γεννητόρες τῶν τὰ εἶχατε θαρρῆθ' ὅτι εἶχατε πάλαι νὰ ἐλπίζετε. Ἐστὶ ἀφῆσα- τε—εἰσέτι ἀφῆσατε ὅλοι τότε— ἔσαν ἐκτενέραν τὸν τόπον ὁ κομμη- τισμός, τὰ παῖδιά αὐτὰ ἔργμα καὶ ἀποδοιμμένα μέσα στοὺς πέντε βρό- χους, μέσα στὰ χέρια τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ κακοῦ. Κομμοῦνται, ἀναρ- χικὴ καὶ ἀνιστοροῦν εἶσαν γίνε- σθαι ἐδιδάκαλοι τῶν. Ἀλλὰ Ἑλλῆς δὲν ὑπῆρχε τότε. Ὑπῆρχον τὰ μέλη καὶ αἱ ἐνδοχῆς. Βοηθήσαντε μὴ νὰ πῶμε ἀνύχνη μισροτά. Τὸ ἔργον μας εἶνε ἔργον ἰσθὺν Σας.

—Ζήτω δὲ Βασιλεῖ.

—Ζήτω δὲ Α. Μεταξῶς.

—Ζήτω ὁ ἱ. Ἀδελφότητος.

—Ζήτω ἡ Ἑθνικὴ Νεολαία.

Τὸ τέλος τοῦ λόγου καλύπτει θύ- ελλα χειροκροτημάτων καὶ ζήτω- κραυγῶν.

Μετὰ ταῦτα ἡ μεγάλη χοροδία τῆς Ε.Ο.Ν. Πύργου ἐφέλας τοὺς ἑ- γόνους τοῦ Βασιλέως τῆς 4ης Αὐ- γούστου καὶ τῆς Νεολαίας, κατα- χειροκροτῆσαν.

Ἐν συνεχείᾳ ἐδόθη διαταγὴ πρὸς παρῆλαν καὶ ἡγουμένης τῆς Ση- μαίας καὶ ἡγουμένης τῆς Ση- μαίας καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιστή- μων παρῆλαν τὰ τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. Πύργου ἐνθ' αἱ χιλιάδες τοῦ λαοῦ ἐχειροκροτῶν καὶ ἐξηγο- κραυγῶν. Ἡ ἐντύπωση εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πύργου ὑπῆρξεν ἐξαιρε- τικὴ, κατ' ὅσον οὐδέποτε ἔλαβον χώραν ἐνταῦθα παρόμοιαι ἐορταί.

Τὴν ἐσπέραν παρεστήθη γυνὴ ὁ- πό τοῦ κ. Νομάρχου εἰς ἀπαντα τὰ μετασχοῦντα τοῦ ἐορτασμοῦ μέλη τῶν τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὴν πλατεῖαν Ἀγίου Κωνσταντίνου.

Μετὰ τὸ γυνὴ ἐπηκολούθησε λαλῶν γλῆντι καὶ χορῶς, ὁ ὁποῖος παρεστήθη, μέχρι τῶν πρωινῶν ὡ- ρῶν.

Γραφεῖον Τύπου Ε.Ο.Ν. Πύργου.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΗΡΩΪΚΕΣ ΚΑΡΔΙΕΣ

ΤΗΣ ΔΟΞ ΑΙΜ. ΣΒΟΡΔΝΟΥ

*Ἦσαν τρία ἀδελφίται Ὁ Νίκος, οἱ Γιάννης καὶ Ὁ Ἀνδρέας. Ἦσαν 15 χρονῶν καὶ ὁ μεγαλύτερος, ὁ Νίκος 18...

Πήγαιναν ὅλοι στὸ Γυμνάσιον καὶ ἦσαν στὴν τάξιν τοὺς οἱ πρῶτοι μα- θηταί. Ὅλοι τοὺς ἀγαποῦσαν γιὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν καλωσύνην τοῦ, μὴ πώποτε γιὰ τὴν μεγάλῃ τους φι- λωπότηταν...

Αὐτὴν τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ἡμέραν, ὅταν φαντοφόρον, πὺς περιέβαλλε τὰ σκουρὰ τῶν κεφάλια καὶ τοὺς ἔκανε σεβαστούς...

Εἰν' ἀλήθεια, ὅτι τὴν ἐξῆλθον τοῦ πατριωτικοῦ συναισθήματος οὐκ ἀπέφευγον καὶ οἱ διηγήσαντες τοῦ παπποῦ καὶ τοῦ πατέρα τους ποὺ εἶχαν ζυμωθῇ μὲ τὴν μυροδία τοῦ μαρτυρίου...

*Ἦσαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖ- νων, πὺς μεγαλύτερος τὸν καθῶν θεωροῦσαν τὴν θύσαν τῆς ζωῆς τους χάριν τῆς Πατρίδος!

Τὰ διάφορα πολεμικὰ ἐπεισόδια ποὺ μετὰ θάλασσαν τὸν ἔλεγον τὰ μεγάλα δράματα τοῦ ἡρώου, ἐνθ' ἡ φωτιά τὸν ἔλαβε ἐν τῷ τόμῳ μουσικοῦ στοὺς δαίμονας, γέ- μιστον τῆς ψυχῆς τους ἀπὸ ἐνθουσια- σμῶ, καὶ ἀκούσαν μέσα τοὺς κατὰ τὰ τοὺς φωνῶν, πὺς ἔτσι ἔπρεπε καὶ ἐκεῖνοι νὰ κάμουν γιὰ νὰ εἶναι ἀντάξια παῖδιά μίαν τέτοιαν δεξα- μενῆς Μάννας!

Τὰ μαθήματα τοῦ ἔτους ἐκέλευν πληροῦσαν νὰ τελεῖσθαι καὶ τὰ τρία ἀδελφίται, ἀγαπημένα καὶ εὐσε- νειδῆ, μελετοῦσαν γιὰ ν' ἀναβί- χον οὐκ ὀλίγον ἀπὸ τῆς ἐξέτασεως τους.

Καὶ διαβάζαν, ὅλοι διαβάζαν, χω- μένα μέσα στὰ βιβλία, μετὰ τῆς δι- ψῆς, πὺς δὲν τοὺς ἀφῆνε ν' ἀντιλη- φθοῦν κάποιος σκίος στὰ πρόσωπα τῶν γονέων τους καὶ τῶν κρυφολή- ματων... κάποιος ἐτοιμασμένος διατι- κές...

*Ὅπου φιά μέρα δόλοαμπη, μί- α τραγικὴ κραυγὴ ἀντήχησε κατὰ ὁ- πὸν τὸν γαλῶν ἀθέρα...

Πόλεμος! Πόλεμος!... Τὰ σχολεῖα ἐκλείσαν... Τὰ διδύα- λλα φυλάκισαν σὲ μίαν ἐκκλιν, τὰ κου- ρασμένα ἀπ' τὴν μελέτην πρόσφα- τῶν χρόνων καὶ ἐτρέξαν νὰ ζητήσουν πληροφορίας ἀπὸ τοὺς γονεῖς τους...

Τότε ἔμαθαν, πὺς, πρὸ καιροῦ, κάποιος γειτονικὸς κρῆτος εἶχε ποσο- θάλει τὴν Πατρίδα τους καὶ γιὰ νὰ ὁσώσῃ τὴν μαύρην αὐτὴ κηλίδαν ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς, ἔπρεπε νὰ γίνῃ πό- λεμος...

Τὰ παῖδιά τους δὲν μπορούσαν ν' ἀνεχθοῦν νὰ τὴν θλέπουν ἑμπρός τους μετὰ τοῦ μεγάλου πρῶτου παρῆλ- λου τῆς κυρτωμένης, τὸ μέτωπον συ- νεισφασμένα ἀπὸ τὴν ὄψιν...

Γι' αὐτὸ, οὐσώματι πετάχθηκαν ἐ- πὶ τὸν ἀρκιόβητον—σὺν ἄλλοις, στὰ χρόνια τὰ παλαιὰ—πὺς, περι- φανῇ καὶ ὁρατοί, ὅπως πρὶν, θὰ τὴν ἐσανδοῦν, χύνοντας τὴν τὴν τελευ- ταία ροσίδα τὸ αἷμα τους...

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τὰ Ἑλληνοπούλα τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς ἐξοχὴν μετὰ τὸν ἑορτασμόν.

καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ τὴν καμὴν ἡμέραν εἶπε:

*Ἦσαν τρία ἀδελφίται Ὁ Νίκος, οἱ Γιάννης καὶ Ὁ Ἀνδρέας. Ἦσαν 15 χρονῶν καὶ ὁ μεγαλύτερος, ὁ Νίκος 18...

Πήγαιναν ὅλοι στὸ Γυμνάσιον καὶ ἦσαν στὴν τάξιν τοὺς οἱ πρῶτοι μα- θηταί. Ὅλοι τοὺς ἀγαποῦσαν γιὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν καλωσύνην τοῦ, μὴ πώποτε γιὰ τὴν μεγάλῃ τους φι- λωπότηταν...

Αὐτὴν τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ἡμέραν, ὅταν φαντοφόρον, πὺς περιέβαλλε τὰ σκουρὰ τῶν κεφάλια καὶ τοὺς ἔκανε σεβαστούς...

Εἰν' ἀλήθεια, ὅτι τὴν ἐξῆλθον τοῦ πατριωτικοῦ συναισθήματος οὐκ ἀπέφευγον καὶ οἱ διηγήσαντες τοῦ παπποῦ καὶ τοῦ πατέρα τους ποὺ εἶχαν ζυμωθῇ μὲ τὴν μυροδία τοῦ μαρτυρίου...

*Ἦσαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖ- νων, πὺς μεγαλύτερος τὸν καθῶν θεωροῦσαν τὴν θύσαν τῆς ζωῆς τους χάριν τῆς Πατρίδος!

Τὰ διάφορα πολεμικὰ ἐπεισόδια ποὺ μετὰ θάλασσαν τὸν ἔλεγον τὰ μεγάλα δράματα τοῦ ἡρώου, ἐνθ' ἡ φωτιά τὸν ἔλαβε ἐν τῷ τόμῳ μουσικοῦ στοὺς δαίμονας, γέ- μιστον τῆς ψυχῆς τους ἀπὸ ἐνθουσια- σμῶ, καὶ ἀκούσαν μέσα τοὺς κατὰ τὰ τοὺς φωνῶν, πὺς ἔτσι ἔπρεπε καὶ ἐκεῖνοι νὰ κάμουν γιὰ νὰ εἶναι ἀντάξια παῖδιά μίαν τέτοιαν δεξα- μενῆς Μάννας!

Τὰ μαθήματα τοῦ ἔτους ἐκέλευν πληροῦσαν νὰ τελεῖσθαι καὶ τὰ τρία ἀδελφίται, ἀγαπημένα καὶ εὐσε- νειδῆ, μελετοῦσαν γιὰ ν' ἀναβί- χον οὐκ ὀλίγον ἀπὸ τῆς ἐξέτασεως τους.

Καὶ διαβάζαν, ὅλοι διαβάζαν, χω- μένα μέσα στὰ βιβλία, μετὰ τῆς δι- ψῆς, πὺς δὲν τοὺς ἀφῆνε ν' ἀντιλη- φθοῦν κάποιος σκίος στὰ πρόσωπα τῶν γονέων τους καὶ τῶν κρυφολή- ματων... κάποιος ἐτοιμασμένος διατι- κές...

*Ὅπου φιά μέρα δόλοαμπη, μί- α τραγικὴ κραυγὴ ἀντήχησε κατὰ ὁ- πὸν τὸν γαλῶν ἀθέρα...

Πόλεμος! Πόλεμος!... Τὰ σχολεῖα ἐκλείσαν... Τὰ διδύα- λλα φυλάκισαν σὲ μίαν ἐκκλιν, τὰ κου- ρασμένα ἀπ' τὴν μελέτην πρόσφα- τῶν χρόνων καὶ ἐτρέξαν νὰ ζητήσουν πληροφορίας ἀπὸ τοὺς γονεῖς τους...

Τότε ἔμαθαν, πὺς, πρὸ καιροῦ, κάποιος γειτονικὸς κρῆτος εἶχε ποσο- θάλει τὴν Πατρίδα τους καὶ γιὰ νὰ ὁσώσῃ τὴν μαύρην αὐτὴ κηλίδαν ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς, ἔπρεπε νὰ γίνῃ πό- λεμος...

Τὰ παῖδιά τους δὲν μπορούσαν ν' ἀνεχθοῦν νὰ τὴν θλέπουν ἑμπρός τους μετὰ τοῦ μεγάλου πρῶτου παρῆλ- λου τῆς κυρτωμένης, τὸ μέτωπον συ- νεισφασμένα ἀπὸ τὴν ὄψιν...

Γι' αὐτὸ, οὐσώματι πετάχθηκαν ἐ- πὶ τὸν ἀρκιόβητον—σὺν ἄλλοις, στὰ χρόνια τὰ παλαιὰ—πὺς, περι- φανῇ καὶ ὁρατοί, ὅπως πρὶν, θὰ τὴν ἐσανδοῦν, χύνοντας τὴν τὴν τελευ- ταία ροσίδα τὸ αἷμα τους...

Τὸν ἐσπέραν παρεστήθη γυνὴ ὁ- πό τοῦ κ. Νομάρχου εἰς ἀπαντα τὰ μετασχοῦντα τοῦ ἐορτασμοῦ μέλη τῶν τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὴν πλατεῖαν Ἀγίου Κωνσταντίνου.

Μετὰ τὸ γυνὴ ἐπηκολούθησε λαλῶν γλῆντι καὶ χορῶς, ὁ ὁποῖος παρεστήθη, μέχρι τῶν πρωινῶν ὡ- ρῶν.

Γραφεῖον Τύπου Ε.Ο.Ν. Πύργου.

καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ τὴν καμὴν ἡμέραν εἶπε:

*Ἦσαν τρία ἀδελφίται Ὁ Νίκος, οἱ Γιάννης καὶ Ὁ Ἀνδρέας. Ἦσαν 15 χρονῶν καὶ ὁ μεγαλύτερος, ὁ Νίκος 18...

Πήγαιναν ὅλοι στὸ Γυμνάσιον καὶ ἦσαν στὴν τάξιν τοὺς οἱ πρῶτοι μα- θηταί. Ὅλοι τοὺς ἀγαποῦσαν γιὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν καλωσύνην τοῦ, μὴ πώποτε γιὰ τὴν μεγάλῃ τους φι- λωπότηταν...

Αὐτὴν τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ἡμέραν, ὅταν φαντοφόρον, πὺς περιέβαλλε τὰ σκουρὰ τῶν κεφάλια καὶ τοὺς ἔκανε σεβαστούς...

Εἰν' ἀλήθεια, ὅτι τὴν ἐξῆλθον τοῦ πατριωτικοῦ συναισθήματος οὐκ ἀπέφευγον καὶ οἱ διηγήσαντες τοῦ παπποῦ καὶ τοῦ πατέρα τους ποὺ εἶχαν ζυμωθῇ μὲ τὴν μυροδία τοῦ μαρτυρίου...

*Ἦσαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖ- νων, πὺς μεγαλύτερος τὸν καθῶν θεωροῦσαν τὴν θύσαν τῆς ζωῆς τους χάριν τῆς Πατρίδος!

Τὰ διάφορα πολεμικὰ ἐπεισόδια ποὺ μετὰ θάλασσαν τὸν ἔλεγον τὰ μεγάλα δράματα τοῦ ἡρώου, ἐνθ' ἡ φωτιά τὸν ἔλαβε ἐν τῷ τόμῳ μουσικοῦ στοὺς δαίμονας, γέ- μιστον τῆς ψυχῆς τους ἀπὸ ἐνθουσια- σμῶ, καὶ ἀκούσαν μέσα τοὺς κατὰ τὰ τοὺς φωνῶν, πὺς ἔτσι ἔπρεπε καὶ ἐκεῖνοι νὰ κάμουν γιὰ νὰ εἶναι ἀντάξια παῖδιά μίαν τέτοιαν δεξα- μενῆς Μάννας!

Τὰ μαθήματα τοῦ ἔτους ἐκέλευν πληροῦσαν νὰ τελεῖσθαι καὶ τὰ τρία ἀδελφίται, ἀγαπημένα καὶ εὐσε- νειδῆ, μελετοῦσαν γιὰ ν' ἀναβί- χον οὐκ ὀλίγον ἀπὸ τῆς ἐξέτασεως τους.

Καὶ διαβάζαν, ὅλοι διαβάζαν, χω- μένα μέσα στὰ βιβλία, μετὰ τῆς δι- ψῆς, πὺς δὲν τοὺς ἀφῆνε ν' ἀντιλη- φθοῦν κάποιος σκίος στὰ πρόσωπα τῶν γονέων τους καὶ τῶν κρυφολή- ματων... κάποιος ἐτοιμασμένος διατι- κές...

*Ὅπου φιά μέρα δόλοαμπη, μί- α τραγικὴ κραυγὴ ἀντήχησε κατὰ ὁ- πὸν τὸν γαλῶν ἀθέρα...

Πόλεμος! Πόλεμος!... Τὰ σχολεῖα ἐκλείσαν... Τὰ διδύα- λλα φυλάκισαν σὲ μίαν ἐκκλιν, τὰ κου- ρασμένα ἀπ' τὴν μελέτην πρόσφα- τῶν χρόνων καὶ ἐτρέξαν νὰ ζητήσουν πληροφορίας ἀπὸ τοὺς γονεῖς τους...

Τότε ἔμαθαν, πὺς, πρὸ καιροῦ, κάποιος γειτονικὸς κρῆτος εἶχε ποσο- θάλει τὴν Πατρίδα τους καὶ γιὰ νὰ ὁσώσῃ τὴν μαύρην αὐτὴ κηλίδαν ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς, ἔπρεπε νὰ γίνῃ πό- λεμος...

Τὰ παῖδιά τους δὲν μπορούσαν ν' ἀνεχθοῦν νὰ τὴν θλέπουν ἑμπρός τους μετὰ τοῦ μεγάλου πρῶτου παρῆλ- λου τῆς κυρτωμένης, τὸ μέτωπον συ- νεισφασμένα ἀπὸ τὴν ὄψιν...

Γι' αὐτὸ, οὐσώματι πετάχθηκαν ἐ- πὶ τὸν ἀρκιόβητον—σὺν ἄλλοις, στὰ χρόνια τὰ παλαιὰ—πὺς, περι- φανῇ καὶ ὁρατοί, ὅπως πρὶν, θὰ τὴν ἐσανδοῦν, χύνοντας τὴν τὴν τελευ- ταία ροσίδα τὸ αἷμα τους...

Τὸν ἐσπέραν παρεστήθη γυνὴ ὁ- πό τοῦ κ. Νομάρχου εἰς ἀπαντα τὰ μετασχοῦντα τοῦ ἐορτασμοῦ μέλη τῶν τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὴν πλατεῖαν Ἀγίου Κωνσταντίνου.

Μετὰ τὸ γυνὴ ἐπηκολούθησε λαλῶν γλῆντι καὶ χορῶς, ὁ ὁποῖος παρεστήθη, μέχρι τῶν πρωινῶν ὡ- ρῶν.

Γραφεῖον Τύπου Ε.Ο.Ν. Πύργου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟΝ 'Η ΚΥΡΙΑΡΧΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

Ι. Γ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ

Μοῦ ἀρέσει πάντοτε, ὅταν ἐξε- πῶμαι ἐπὶ τὴν καμὴν ἡμέραν εἶπε:

*Ἦσαν τρία ἀδελφίται Ὁ Νίκος, οἱ Γιάννης καὶ Ὁ Ἀνδρέας. Ἦσαν 15 χρονῶν καὶ ὁ μεγαλύτερος, ὁ Νίκος 18...

Πήγαιναν ὅλοι στὸ Γυμνάσιον καὶ ἦσαν στὴν τάξιν τοὺς οἱ πρῶτοι μα- θηταί. Ὅλοι τοὺς ἀγαποῦσαν γιὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν καλωσύνην τοῦ, μὴ πώποτε γιὰ τὴν μεγάλῃ τους φι- λωπότηταν...

Αὐτὴν τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ἡμέραν, ὅταν φαντοφόρον, πὺς περιέβαλλε τὰ σκουρὰ τῶν κεφάλια καὶ τοὺς ἔκανε σεβαστούς...

Εἰν' ἀλήθεια, ὅτι τὴν ἐξῆλθον τοῦ πατριωτικοῦ συναισθήματος οὐκ ἀπέφευγον καὶ οἱ διηγήσαντες τοῦ παπποῦ καὶ τοῦ πατέρα τους ποὺ εἶχαν ζυμωθῇ μὲ τὴν μυροδία τοῦ μαρτυρίου...

*Ἦσαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖ- νων, πὺς μεγαλύτερος τὸν καθῶν θεωροῦσαν τὴν θύσαν τῆς ζωῆς τους χάριν τῆς Πατρίδος!

Τὰ διάφορα πολεμικὰ ἐπεισόδια ποὺ μετὰ θάλασσαν τὸν ἔλεγον τὰ μεγάλα δράματα τοῦ ἡρώου, ἐνθ' ἡ φωτιά τὸν ἔλαβε ἐν τῷ τόμῳ μουσικοῦ στοὺς δαίμονας, γέ- μιστον τῆς ψυχῆς τους ἀπὸ ἐνθουσια- σμῶ, καὶ ἀκούσαν μέσα τοὺς κατὰ τὰ τοὺς φωνῶν, πὺς ἔτσι ἔπρεπε καὶ ἐκεῖνοι νὰ κάμουν γιὰ νὰ εἶναι ἀντάξια παῖδιά μίαν τέτοιαν δεξα- μενῆς Μάννας!

Τὰ μαθήματα τοῦ ἔτους ἐκέλευν πληροῦσαν νὰ τελεῖσθαι καὶ τὰ τρία ἀδελφίται, ἀγαπημένα καὶ εὐσε- νειδῆ, μελετοῦσαν γιὰ ν' ἀναβί- χον οὐκ ὀλίγον ἀπὸ τ

Ἀπὸ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ε.Ο.Ν εἰς τὸν πανηγυρικὸν ἑορτασμὸν τῆς 4ης Αὐγούστου εἰς τὴν πρωτεύουσαν

Ἀριστερᾶ: Ἐπαρχιακὰ τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Δεξιᾶ: Ὁ Ἀρχηγὸς μετὰ ομάδος βαθμοφόρων καὶ φαλαγγιτῶν εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ Προτύπου Στρατοπέδου τῆς Ε.Ο.Ν. παρὰ τὸ Λούμπερι τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ἀριστερᾶ: Ἀπὸ τὴν τελετὴν τῆς κυταθέσεως στεφάνου εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου. Δεξιᾶ: Φαλαγγίτισσαι τῆς Ὑποδιοικήσεως Φοιτητῶν Σπουδαστριῶν κατὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ Πεδίου τοῦ Ἀρεῶς.